

Wijziging van de Handelsregisterwet 2007 en het Burgerlijk Wetboek in verband met de evaluatie van de Handelsregisterwet 2007, alsmede regeling van enkele andere onderwerpen in die wetten

VOORSTEL VAN WET

(AMBTELIJK CONCEPT, versie 21 januari 2015)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is gebleken de Handelsregisterwet 2007 te wijzigen naar aanleiding van de evaluatie van die wet, alsmede enkele andere onderwerpen in het Burgerlijk Wetboek en de Handelsregisterwet 2007 op te nemen, zodat ter versterking van de rechtszekerheid in het economisch verkeer, de kwaliteit van het handelsregister en de slagvaardigheid van de Kamer van Koophandel bij de uitvoering van de handelsregistertaak wordt vergroot;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Artikel 19a van Boek 2 van **het Burgerlijk Wetboek** komt te luiden:

Artikel 19a

1. Een in het handelsregister ingeschreven naamloze vennootschap, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, coöperatie of onderlinge waarborgmaatschappij wordt door een beschikking van de Kamer van Koophandel ontbonden, indien de Kamer is gebleken dat ten minste twee van de hiernavolgende omstandigheden zich voordoen:

a. er staan gedurende ten minste zes maanden geen bestuurders van de rechtspersoon in het register ingeschreven, terwijl gedurende die periode ook geen opgaaf tot inschrijving is gedaan, dan wel er doet zich, indien er wel bestuurders staan ingeschreven, met betrekking tot alle ingeschreven bestuurders een van de navolgende omstandigheden voor:

1°. bestuurder is overleden,

2°. de bestuurder is ten minste zes maanden niet bereikbaar gebleken op het in het register vermelde adres, en evenmin op het in de basisregistratie personen vermelde adres, of betrokkene is niet ingeschreven in de basisregistratie personen;

b. de rechtspersoon is ten minste twee maanden in gebreke met de nakoming van de verplichting tot openbaarmaking van de jaarrekening of de balans en de toelichting overeenkomstig de artikelen 394, 396 of 397;

c. de rechtspersoon heeft ten minste twee maanden geen gevolg gegeven aan een aanmaning als bedoeld in artikel 9, lid 3, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen tot het doen van aangifte voor de vennootschapsbelasting;

d. de rechtspersoon heeft ten minste drie aaneengesloten tijdvakken geen aangifte voor de omzetbelasting dan wel voor de loonheffing ingediend, of nihilaangiften voor de omzetbelasting dan wel voor de loonheffing ingediend;

e. de rechtspersoon is niet of niet meer gevestigd op het in het handelsregister ingeschreven adres, terwijl ook geen opgave tot wijziging van dit adres is gedaan.

2. Een in het handelsregister ingeschreven vereniging of stichting, die niet een onderneming drijft die in het handelsregister staat ingeschreven, wordt door een beschikking van de Kamer van Koophandel ontbonden, indien de Kamer is gebleken dat de omstandigheden, genoemd in lid 1, onder a of e, zich voordoen.

3. Indien de Kamer op grond van haar bekende gegevens gebleken is dat een rechtspersoon als bedoeld in de leden 1 en 2 voor ontbinding in aanmerking komt, deelt zij de rechtspersoon en de ingeschreven bestuurders bij aangetekende brief aan hun laatst bekende adres mee, dat zij voornemens is tot ontbinding van de rechtspersoon over te gaan, met vermelding van de omstandigheden waarop het voornemen is gegrond. De Kamer schrijft deze mededeling in het register in. Als de omstandigheden, bedoeld in lid 1, onder a en e, zich voordoen, geeft de Kamer van het voornemen tot ontbinding tevens een kennisgeving op de website van de Kamer van Koophandel.

4. Na verloop van vier weken na de dagtekening van de aangetekende brief ontbindt de Kamer de rechtspersoon bij beschikking, tenzij voordien is gebleken dat de omstandigheden die ingevolge lid 3 zijn vermeld, zich niet of niet meer voordoen.

5. De beschikking wordt bekend gemaakt aan de rechtspersoon en de ingeschreven bestuurders.

6. De Kamer geeft van de ontbinding een kennisgeving op de website van de Kamer van Koophandel.

7. Als op grond van artikel 23, lid 1, geen vereffenaars kunnen worden aangewezen, treedt de Kamer op als vereffenaar van het vermogen van de ontbonden rechtspersoon, behoudens het bepaalde in artikel 19, lid 4. Op verzoek van de Kamer benoemt de rechtbank in haar plaats een of meer andere vereffenaars.

8. Indien tegen een beschikking als bedoeld in lid 4, beroep wordt ingesteld bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven schrijft de Kamer dat in het register in. De beslissing op het beroep wordt tevens ingeschreven. Indien de beslissing strekt tot vernietiging van de beschikking geeft de Kamer een kennisgeving daarvan op de website van de Kamer van Koophandel. Gedurende het tijdvak waarin de rechtspersoon na de beschikking tot ontbinding had opgehouden te bestaan, is er een verlengingsgrond als bedoeld in artikel 320 van Boek 3 ten aanzien van de verjaring van rechtsvorderingen van of tegen de rechtspersoon.

ARTIKEL II

De **Handelsregisterwet 2007** wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2, onderdeel c, wordt na "functioneren van" ingevoegd: en rechtshandhaving door.

B

Aan artikel 9 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. de identificatiecode voor juridische entiteiten die ingeschreven zijn in het handelsregister, bedoeld in de bijlage van de Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 1247/2012 van de Commissie van 19 december 2012 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de formattering en de frequentie van de transactierapportage aan transactieregisters overeenkomstig Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (Legal Entity Identifier).

C

Aan artikel 12 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. de identificatiecode voor juridische entiteiten die ingeschreven zijn in het handelsregister, bedoeld in de bijlage van de Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 1247/2012 van de Commissie van 19 december 2012 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de formattering en de frequentie van de transactierapportage aan transactieregisters overeenkomstig Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (Legal Entity Identifier).

D

Artikel 17, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt “, onderdeel a en b,” geschrapt.
2. In onderdeel b wordt na “uit een ander basisregister” ingevoegd: of een ander bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen register dat wordt gehouden door een bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.
3. In onderdeel c wordt na “derde lid” een komma ingevoegd.
4. Na onderdeel c wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

d. dat, in aanvulling op de krachtens onderdeel a in het handelsregister op te nemen gegevens over aandelen op naam en houders van aandelen op naam in het kapitaal van een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, naamloze vennootschap, Europese naamloze vennootschap en Europese coöperatieve vennootschap, die volgens haar statuten haar zetel in Nederland heeft en waarvan geen aandelen of certificaten van aandelen zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt of een multilaterale handelsfaciliteit, bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht, of een met een gereguleerde markt of multilaterale handelsfaciliteit vergelijkbaar systeem uit een staat die geen lidstaat is

van de Europese Unie, en waarvan geen aandelen of certificaten van aandelen, naar ten tijde van de opgave ter inschrijving in het handelsregister van de hierna bedoelde gegevens op goede gronden kan worden verwacht, daartoe spoedig zullen worden toegelaten, ook andere gegevens over aandelen op naam en houders van aandelen op naam en gegevens over vruchtgebruikers van aandelen op naam en pandhouders van aandelen op naam in het kapitaal van een vennootschap, hiervoor genoemd, in het handelsregister worden opgenomen.

E

In artikel 18 wordt, onder vernummering van het vijfde en zesde lid tot zesde en zevende lid, een lid ingevoegd, luidende:

5. In afwijking van het eerste tot en met vierde lid, is de notaris, bedoeld in artikel 2 van de Wet op het notarisambt, die een akte heeft verleden waarin of waarbij gerechtigdheid als houder, vruchtgebruiker of pandhouder tot aandelen op naam in het kapitaal van een vennootschap, bedoeld in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, is vastgelegd, ontstaan, gewijzigd of geëindigd, verplicht en uitsluitend bevoegd tot het doen van opgave ter inschrijving in het handelsregister van de gegevens, bedoeld in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, voor zover deze gegevens voortvloeien uit de akte. De in de eerste volzin bedoelde notaris is tevens verplicht en uitsluitend bevoegd namens de in het eerste tot en met vierde lid bedoelde personen tot het doen van opgave ter inschrijving in het handelsregister van de gegevens, bedoeld in artikel 17, eerste lid, onderdeel a, voor zover het gegevens betreft over aandelen op naam en houders van aandelen op naam in het kapitaal van een hiervoor bedoelde vennootschap en voor zover deze gegevens voortvloeien uit de akte.

F

In artikel 19 wordt, onder vernummering van het derde tot en met vijfde lid tot vierde tot en met zesde lid, een lid ingevoegd, luidende:

3. In afwijking van het eerste lid, zorgt de notaris voor de juistheid en volledigheid van een opgave die hij op grond van artikel 18, vijfde lid, doet.

G

In artikel 20 wordt, onder vernummering van het derde tot en met vijfde lid tot vierde tot en met zesde lid, een lid ingevoegd, luidende:

3. De opgave van de in artikel 18, vijfde lid, bedoelde gegevens wordt, in afwijking van het tweede lid, gedaan binnen een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde termijn.

H

Artikel 21, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De zinsnede "De in artikel" wordt vervangen door: De in de artikelen.

2. Na "artikel 17" wordt ingevoegd: , eerste lid,.

I

In artikel 22, derde lid, wordt "een kamer" vervangen door: de Kamer.

J

Aan artikel 25, vierde lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

d. de in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, genoemde gegevens.

K

Artikel 28 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid, wordt na het eerste lid een lid ingevoegd, luidende:

2. De in artikel 10, tweede lid, onderdeel a, en derde lid, onderdeel e, onder 1°, eerste gedachtestreepje, en artikel 16, eerste lid, genoemde gegevens kunnen worden verstrekt aan een rechtspersoon met een overheidstaak als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.

2. In het derde lid (nieuw) wordt "als bedoeld in het eerste lid" vervangen door: als bedoeld in het eerste en tweede lid.

3. Het vierde lid komt te luiden:

4. De op grond van dit artikel verstrekte gegevens worden uitsluitend gerangschikt naar natuurlijke personen, indien het verzoek daartoe wordt gedaan door een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene wet bestuursrecht of rechtspersoon als bedoeld in het tweede lid in het kader van de uitoefening van zijn wettelijke taak.

4. Na het vierde lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. De voordracht voor een krachtens het vierde lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

L

Na artikel 28 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 29

1. De in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, bedoelde gegevens kunnen worden ingezien door:
 - a. een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, ten behoeve van de uitoefening van zijn wettelijke taak;
 - b. de houders van aandelen op naam, vruchtgebruikers van aandelen op naam en pandhouders van aandelen op naam, bedoeld in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, voor zover deze gegevens hen zelf betreffen;
 - c. ieder der bestuurders van een vennootschap als bedoeld in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, voor zover deze gegevens deze vennootschap betreffen.
2. Artikel 22 is van overeenkomstige toepassing op verstrekking van de gegevens, bedoeld in artikel 17, eerste lid, onderdeel d. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld, waarin afgeweken kan worden van het bepaalde in artikel 22, eerste lid.
3. De op grond van dit artikel verstrekte gegevens worden uitsluitend gerangschikt naar natuurlijke personen, indien het verzoek daartoe wordt gedaan door de krachtens het eerste lid aangewezen bestuursorganen als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.
4. De voordracht voor een krachtens het eerste lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

M

Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste en het tweede lid wordt "een kamer" telkens vervangen door: de Kamer.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 3. Het eerste en het tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing, indien het bestuursorgaan bij de vervulling van zijn taak informatie over een onderneming of rechtspersoon gebruikt in de vorm van een niet-authentiek gegeven dat in het handelsregister is ingeschreven, met uitzondering van de in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, bedoelde gegevens.

N

In artikel 33 wordt "de kamer" vervangen door: de Kamer.

O

In artikel 50 wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de instanties door wie, de gevallen waarin, de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de vergoeding voor de inzage of de verstrekking van gegevens door middel van een abonnement wordt voldaan.

P

In artikel 50a wordt "Een kamer" vervangen door: De Kamer.

Q

Na artikel 51 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 51a

Het recht, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Databankenwet is, ten aanzien van het handelsregister, voorbehouden aan de Kamer.

ARTIKEL III

Indien het bij koninklijke boodschap van 3 juli 2014 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet marktordening gezondheidszorg en enkele andere wetten in verband met het verbeteren van toezicht, opsporing, naleving en handhaving (33 980) tot wet is of wordt verheven en die wet later in werking treedt dan deze wet, komt artikel V van die wet te vervallen.

ARTIKEL IV

Indien het bij koninklijke boodschap van 18 juli 2014 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de kansspelen, de Wet op de kansspelbelasting en enkele andere wetten in verband met het organiseren van kansspelen op afstand (33 996) tot wet is of wordt verheven en die wet later in werking treedt dan deze wet, komt artikel VII van die wet te vervallen.

ARTIKEL V

Indien het bij koninklijke boodschap van ingediende voorstel van Wet houdende regels over het hergebruik van overheidsinformatie (Wet hergebruik van overheidsinformatie; PM Kamerstuknr...) tot wet is of wordt verheven en die wet eerder in werking treedt dan deze wet, komt artikel II, onderdeel O, van deze wet te luiden:

O

In artikel 50 wordt een lid toegevoegd, luidende:

6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de instanties door wie, de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder de vergoeding voor de inzage of de verstrekking van gegevens door middel van een abonnement wordt voldaan.

ARTIKEL VI

Voor de inzage of de verstrekking van gegevens door de Kamer aan een bestuursorgaan in de periode van 1 januari 2014 tot de inwerkingtreding van deze wet vindt geen verrekening plaats, mits de vergoeding voor die inzage of verstrekking ten tijde van de inwerkingtreding van deze wet reeds door middel van een vast voorschot werd voldaan.

ARTIKEL VII

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende artikelen, onderdelen of subonderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Economische Zaken,

De Minister van Veiligheid en Justitie,

Wijziging van de Handelsregisterwet 2007 en het Burgerlijk Wetboek in verband met de evaluatie van de Handelsregisterwet 2007, alsmede regeling van enkele andere onderwerpen in die wetten

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Inhoud wetsvoorstel

Dit wetsvoorstel beoogt ter versterking van de rechtszekerheid in het economisch verkeer, de kwaliteit van het handelsregister te vergroten en de slagvaardigheid van de Kamer van Koophandel (hierna: Kamer) bij de uitvoering van de handelsregistertaak te verbeteren.

Het wetsvoorstel strekt in de eerste instantie tot uitvoering van de aanbevelingen naar aanleiding van de evaluatie van de Handelsregisterwet 2007 (hierna: wet). Deze evaluatie is uitgevoerd door het onderzoeksbureau Berenschot en is begeleid door een commissie onder onafhankelijk voorzitterschap. De resultaten van het evaluatieonderzoek en de reactie daarop door de Minister van Economische Zaken zijn op 25 februari 2013 aangeboden aan de Tweede Kamer (Kamerstukken II 2012/13, 33 562, nr. 1; hierna: evaluatiebrief).

Daarnaast worden in dit wetsvoorstel enkele andere onderwerpen geregeld. Zo wordt de rol versterkt die de Kamer speelt bij de bestrijding van malafide praktijken in het handelsverkeer. De registratie van bestuursverboden wordt geregeld. Een centraal aandeelhoudersregister wordt in het handelsregister geïntegreerd. De regels bij de ontbinding van lege rechtspersonen worden aangepast. Ook creëert dit wetsvoorstel een wettelijke basis voor de zogenoemde inputfinanciering door bestuursorganen van het raadplegen van het handelsregister, de uitgifte van de Legal Entity Identifier door de Kamer en het voorbehoud met betrekking tot het databankenrecht op grond van artikel 2 van de Databankenwet. Tot slot bevat dit wetsvoorstel regels betreffende de opgave in het handelsregister van het aantal werkzame personen per vestiging. Hieronder wordt op de afzonderlijke onderwerpen ingegaan.

2. Wijzigingen naar aanleiding van de evaluatie van de Handelsregisterwet 2007

2.1 Achtergrond

Artikel 63 van de wet bevat een evaluatiebepaling: de Minister van Economische Zaken dient binnen vier jaar na de inwerkingtreding van die wet een verslag te zenden aan de Staten-Generaal over de doeltreffendheid en de effecten van de wet in de praktijk. Het evaluatieonderzoek, bedoeld in deze bepaling, is uitgevoerd in 2012 door het onderzoeksbureau Berenschot over de periode 2008 – 2011, waarbij enkele ontwikkelingen in 2012 meegenomen konden worden. Het onderzoeksbureau werd begeleid door een commissie, samengesteld uit drie leden van de Gebruikersraad Handelsregister - het overlegorgaan dat op grond van artikel 52 van de wet is

ingesteld- en een vertegenwoordiger van de Kamer van Koophandel Nederland (het samenwerkingsverband van de twaalf Kamers van Koophandel die met de inwerkingtreding van de Wet op de Kamer van Koophandel op 1 januari 2014 is opgeheven).

Berenschot heeft op 25 juli 2012 een rapport uitgebracht dat gematigd positief is over wat er in de beoordelingsperiode 2008 – 2011 is bereikt. De wijziging van de Handelsregisterwet 1996 is qua opzet doeltreffend geweest, de beoogde resultaten van de wetsartikelen, voor zover in werking getreden, zijn gehaald en de wet kent geen fundamentele onduidelijkheden of grote hiaten, aldus Berenschot. Berenschot maakt zich wel zorgen over het verdere verloop van de implementatie van de wet, vooral wat de kwaliteit van het handelsregister en administratieve lasten betreft.

Het rapport wordt afgesloten met een aantal aanbevelingen. Met inachtneming van de evaluatiebrief vormen deze aanbevelingen de basis van de onderliggende wetswijziging. Daarnaast worden in dit wetsvoorstel enkele andere onderwerpen opgenomen die noodzakelijk worden geacht. Deze onderwerpen worden uiteengezet in paragraaf 3 van de toelichting.

2.2 Terugmelding van niet-authentieke gegevens

Een belangrijke kwaliteitsimpuls is de terugmelding van door bestuursorganen geconstateerde onjuistheden in gegevens. Bestuursorganen zijn op grond van het nog niet in werking getreden artikel 32 van de wet verplicht tot terugmelding van de authentieke gegevens indien een bestuursorgaan gerede twijfel heeft over de juistheid van een authentiek gegeven dat hij verstrekt heeft gekregen uit het handelsregister. Uitgangspunt is dat bestuursorganen verschillen tussen in het register opgenomen gegevens en de realiteit, terugmelden. Hierdoor neemt de kwaliteit van de informatie in het handelsregister toe. Door de verplichte terugmelding is de Kamer niet langer volledig afhankelijk van de medewerking van inschrijfplichtigen om hun registratie, zoals wettelijk voorgeschreven, actueel en compleet te houden.

De wet spreekt zich niet expliciet uit over de vraag of ook de niet-authentieke gegevens verstrekt uit het handelsregister kunnen worden teruggemeld. In de evaluatiebrief is aangegeven dat er geen beletsels zijn om een verplichting tot terugmelding van niet-authentieke gegevens wettelijk te verankeren. Dat gebeurt in dit wetsvoorstel. Echter, omdat er, anders dan bij het gebruik van authentieke gegevens (artikel 30 van de wet en slechts voor die bestuursorganen waarvoor deze bepaling reeds in werking is getreden), geen verplichting rust op bestuursorganen om verplicht gebruik te maken van niet-authentieke gegevens, geldt de terugmeldplicht slechts voor zover het bestuursorgaan ook daadwerkelijk van niet-authentieke gegevens gebruik heeft gemaakt.

De artikelen 33 tot en met 37 betreffende de behandeling van de terugmeldplicht, gelden ook met betrekking tot de terugmelding van niet-authentieke gegevens uit het handelsregister. Daarnaast is tevens de mogelijkheid in artikel 59 van de wet om, in afwijking van artikel 32 van de wet, gedurende zes jaar na de inwerkingtreding van artikel 32 bij ministeriële regeling bestuursorganen aan te kunnen wijzen voor wie de

in artikel 32 genoemde verplichting uitsluitend geldt, onverkort van toepassing op de terugmelding van niet-authentieke gegevens uit het handelsregister.

2.3 Delegatie van de autorisatie om te mogen zoeken op persoonsnaam

Degene aan wie een onderneming toebehoort, is verantwoordelijk voor hetgeen in het handelsregister over zijn onderneming is ingeschreven. Derden die te goeder trouw zijn, moeten kunnen vertrouwen op de geregistreerde gegevens. De doelstelling van het handelsregister vereist dat het register een openbaar karakter heeft. Dit uitgangspunt komt tot uiting in artikel 21 van de wet. Iedereen kan inzage krijgen in het register en daarmee in de in het register ingeschreven gegevens van ondernemingen en rechtspersonen en de gedeponeerde bescheiden.

Op grond van artikel 28 van de wet, die daarmee uitwerking geeft aan de Wet bescherming persoonsgegevens, mag de Kamer gegevens gerangschikt naar natuurlijke personen uitsluitend verstrekken aan een (zeer selecte) groep van bestuursorganen en rechtspersonen met een overheidstaak, ter uitvoering van een bepaalde wettelijke taak. Toevoeging van een bepaalde organisatie aan die lijst kan thans alleen bij wetwijziging. Dit betekent een langdurig proces, waarbij niet snel ingespeeld kan worden op de eventuele terechte behoefte om een bestuursorgaan aan de lijst van de geautoriseerde instanties toe te voegen.

Om de bovenstaande redenen wordt in dit wetsvoorstel de autorisatie om te mogen zoeken op natuurlijke personen gedelegeerd naar een algemene maatregel van bestuur. Hierbij blijft onveranderd dat de behoefte om te zoeken op gegevens gerangschikt naar natuurlijke personen rechtstreeks moet voortvloeien uit een wettelijke taak, en op die wijze wordt de autorisatie ook wettelijk begrensd. Per geval zal, zoals nu al het geval is, zorgvuldig worden beoordeeld of een eventuele toevoeging aan de lijst met geautoriseerde instanties gerechtvaardigd is, zowel vanuit het oogpunt van de goede vervulling van hun wettelijke taken als vanuit het oogpunt van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Omdat de geautoriseerde instanties niet meer op wetsniveau worden aangewezen, is, om de democratische controle te blijven waarborgen, in het nieuwe vijfde lid van artikel 28 van de wet bepaald dat de voordracht voor een algemene maatregel van bestuur waarin de wijzigingen in de lijst met de geautoriseerde instanties worden aangebracht, niet eerder wordt gedaan dan vier weken nadat het ontwerpbesluit aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd (voorhangprocedure).

3. Overige wijzigingen

3.1 Versterking rol van de Kamer bij bestrijding malafide praktijken

a. Aanleiding

Het kabinet wil fraude in het handelsverkeer zo veel mogelijk voorkomen en zo effectief mogelijk bestrijden (Kamerstukken II 2013/14, 17 050, nr. 450). Bij deze brede en integrale benadering past ook een rol voor het handelsregister en, in bredere zin, voor de Kamer, bij het bestrijden en voorkomen van malafide praktijken in het handelsverkeer. In de evaluatiebrief is aangegeven dat het van belang is die rol van de

Kamer te ondersteunen en, waar nodig, te faciliteren. Voortbouwend op bestaande maatregelen en initiatieven worden - om malafide praktijken te beteugelen en zodoende het bonafide ondernemerschap te bevorderen - de volgende wijzigingen doorgevoerd toegespitst op de rol van de Kamer.

b. Uitbreiding doelbinding handelsregister

Dit wetsvoorstel voorziet, in de lijn met de aankondiging in de evaluatiebrief, in een uitbreiding van de doelbinding in onderdeel c van artikel 2 van de wet, op grond waarvan de Kamer een bijdrage levert aan het efficiënt functioneren van én - de nieuw ingevoegde - rechtshandhaving door de overheid.

Doorgeven van signalen

In de wet is verankerd dat de Kamer maatregelen treft die ertoe strekken te waarborgen dat het handelsregister juist actueel en volledig is. Het door de Kamer actief doorgeven van signalen die duiden op bepaalde vormen van malafide handelen aan toezichthouders of opsporingsinstanties heeft nog geen wettelijke basis. Voorkomen moet worden dat de gegevens niet gebruikt kunnen worden door toezichthouders of opsporingsinstanties, omdat er twijfel zou zijn over de rechtmatige verstrekking ervan. Daarnaast is een wettelijke basis ook vereist vanuit het oogpunt van de Wet bescherming persoonsgegevens, omdat het verwerken en uitwisselen van bepaalde persoonsgegevens slechts mag plaatsvinden indien en voor zover dat noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen.

Als bij een nieuwe inschrijving of bij het doorgeven van wijzigingen op een bestaande inschrijving een vermoeden van malafide praktijken bestaat, kan de Kamer op basis van de artikelen 4 en 5 van het Handelsregisterbesluit 2008 een rechtspersoon of een onderneming in het handelsregister nadere vragen stellen of nader onderzoek doen. Dat is bijvoorbeeld aan de orde als bij inschrijving gebruik wordt gemaakt van een opvallend adres, zoals het adres van een huis van bewaring of een daklozenopvang. Dat kan een indicatie zijn voor de inzet van een katvanger.

De wetswijziging maakt het mogelijk signalen over mogelijke malafide praktijken zoals deze opvallende of andere 'verwonderadressen' te delen binnen de overheid. Dat kan naast het genoemde voorbeeld ook gaan om adressen met opvallende huishoudenssamenstellingen of waar opvallende geldstromen naar toe gaan (Kamerstukken II 2013/14, 17 050, nr. 450, blz. 6) of gevallen waarin op één locatie sprake is van een hoge concentratie van inschrijvingen of faillissementen. Deze omstandigheden kunnen ertoe leiden dat de Kamer of andere overheidspartijen besluiten een nader onderzoek in te stellen. De koppeling van (zakelijke) adressen vanuit de Basisregistraties Adressen en Gebouwen (BAG) met het handelsregister en, als onderdeel daarvan, de beschikbaarstelling van de zogenaamde BAG-coördinaten, ondersteunen deze signaleringsfunctie.

Legitimatieplicht

De Kamer moet er voor zorgen dat het handelsregister juist, actueel en volledig is. Bij de inschrijving van ondernemingen en rechtspersonen in het handelsregister geldt een legitimatieplicht. Die plicht geldt ook als iemand bijvoorbeeld als bestuurder aan de slag gaat bij een onderneming die al in het handelsregister staat. Zodoende wordt

geborgd dat gegevens van personen die in het handelsregister geregistreerd staan correct zijn.

De situatie kan zich voordoen dat een slachtoffer van mensenhandel onder 'begeleiding' naar de Kamer komt voor de inschrijving als prostituee in het handelsregister. Als deze persoon de Nederlandse taal niet beheerst en diens begeleider zich bijvoorbeeld opwerpt als vertaler, kan het zijn dat onvoldoende kan worden vastgesteld of de inschrijving conform de wilsuiting van de inschrijvende partij plaatsvindt. In dat geval kan de Kamer ook aan deze 'begeleider' vragen zich te legitimeren. De Kamer houdt tot taak om inhoudelijk te toetsen of degene die zich als zelfstandig ondernemer wil inschrijven, voldoet aan de inschrijvingsgronden voor het handelsregister. De Kamer heeft de bevoegdheid om inschrijvingen te kunnen weigeren. Dat is niet anders in het geval er gebruik wordt gemaakt van een tolk/vertaler of iemand die zich feitelijk opwerpt als diens gemachtigde. Het achterwege laten van de gevraagde legitimatie door een aanwezige begeleider evenals het vermoeden dat de inschrijving niet berust op vrijwilligheid, kan voor de Kamer aanleiding zijn om de inschrijving te weigeren en een signaal door te geven aan het Expertisecentrum Mensenhandel en Mensensmokkel.

Registratie en de tenuitvoerlegging van beroepsverboden en bestuursverboden
Voorts schraagt de uitbreiding van de doelbinding van artikel 2 de registratie en de tenuitvoerlegging van beroepsverboden en bestuursverboden. Krachtens de onderdelen a en b van artikel 2 van de wet worden thans op grond van in hoofdstuk 4, paragraaf 6 van het Handelsregisterbesluit 2008 bijzondere gegevens in het handelsregister opgenomen, bijvoorbeeld de rechterlijke uitspraak dat een bestuurder of ondernemer onder curatele is gesteld of failliet is verklaard. De strekking van een beroepsverbod of bestuursverbod vereist eveneens verwerking in het handelsregister, dat wil zeggen de doorhaling van de registratie als bestuurder of gevolmachtigde vanaf het moment dat het verbod onherroepelijk wordt en voor de door de rechter bepaalde duur.

Voor het civielrechtelijk bestuursverbod dat gericht is op de bestrijding van faillissementsfraude, is een wijziging van wetgeving in voorbereiding (Kamerstukken II 2013–2014, 34 011); het gaat om artikel 106a, eerste lid, van de Faillissementswet. De mogelijkheid van dit civielrechtelijk bestuursverbod komt naast het bestaande, zogenaamde strafrechtelijke beroepsverbod, bedoeld in artikel 349, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht. Beide maatregelen strekken tot het ontnemen van de mogelijkheid aan een natuurlijk persoon om als bestuurder of feitelijk leidinggevende door middel van een rechtspersoon zijn persoonlijke aansprakelijkheid in te perken.

Zowel de strafrechtelijke maatregel tot ontzetting uit het beroep van een bestuurder als een civielrechtelijk bestuursverbod leiden tot een doorhaling van de registratie als bestuurder in het handelsregister. In het Handelsregisterbesluit 2008 zullen nadere regels worden vastgelegd over de inschrijving van deze verboden en de publicatie ervan op een openbaar raadpleegbare lijst. Voorts zullen de door de rechter uitgesproken verboden twee nieuwe gronden vormen op basis waarvan de Kamer inschrijving in het handelsregister weigert van de persoon aan wie het verbod is opgelegd. Aan deze weigeringsgronden ligt een onherroepelijk rechterlijk oordeel ten

grondslag. Het betreft objectieve gronden, de Kamer heeft geen discretionaire bevoegdheid.

c. Centraal aandeelhoudersregister

Aanleiding

In reactie op de initiatiefnota van de leden Groot en Recourt (Kamerstukken II 2012/2013, 32 608, nr. 1) hebben de Ministers van Veiligheid en Justitie respectievelijk Economische Zaken en de bewindspersonen van Financiën besloten tot de instelling van een centraal aandeelhoudersregister. Het op één centrale plaats verzamelen en ontsluiten van informatie over aandelen en aandeelhouders biedt een belangrijke meerwaarde ten opzichte van de huidige situatie, waarin informatie per vennootschap wordt bijgehouden door de vennootschap, maar niet centraal raadpleegbaar is voor de uitvoering van wettelijke taken.

Het centraal aandeelhoudersregister wordt onder beheer gesteld bij de Kamer. Dit is efficiënt omdat informatie in dit aandeelhoudersregister functioneel één geheel zal vormen met de reeds beschikbare handelsinformatie in het bestaande handelsregister, dat al onder het beheer van de Kamer berust. Beschikbare aandeelhoudersinformatie in het handelsregister betreft op dit moment zo'n 80% van de geregistreerde vennootschappen, waarbij sprake is van registratie van de enig aandeelhouder van een besloten vennootschap.

Daar waar nodig, is voorzien in een uitzondering voor bepalingen die wel op het handelsregister betrekking hebben, maar niet op het centraal aandeelhoudersregister. Een voorbeeld is dat de plicht om tijdig juiste en volledige informatie met betrekking tot het aandelenbezit aan te leveren voor de registratie in het centraal aandeelhoudersregister rust op de notaris en niet op de ondernemer. Dit geldt ook voor opgave van de enig aandeelhouder. De verplichting tot de opgave ervan door de ondernemer zelf vervalt en betekent aan zijn kant een administratieve lastenverlichting. Indien de notaris niet voldoet aan de verplichting om gegevens aan te leveren voor het centraal aandeelhoudersregister, is er sprake van een economisch delict.

Op grond van artikel 2, onderdeel c, juncto artikel 17, eerste lid, onderdeel d, van de wet wordt het handelsregister uitgebreid met een afgeschermd, dat wil zeggen uitsluitend voor geautoriseerde partijen te raadplegen, gedeelte dat specifieke gegevens over aandelen op naam en aandeelhouders, vruchtgebruikers en pandhouders van aandelen op naam zal bevatten. Nadere eisen, zoals aan de informatie en de partijen die daarvoor inzagerecht zal worden verleend, zullen worden vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur. Dat geldt eveneens voor de gegevens die het register zal bevatten, alsmede de gebeurtenissen ter zake waarvan de notaris opgave moet doen aan het centraal aandeelhoudersregister. De algemene maatregel van bestuur, houdende de inrichting van een centraal aandeelhoudersregister, zal op basis van artikel 17, tweede lid, niet eerder worden vastgesteld dan vier weken nadat een ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overlegd.

Doelstelling centraal aandeelhoudersregister

Het centraal aandeelhoudersregister heeft als primaire doelstelling het verzamelen en ontsluiten van informatie die betrekking heeft op aandelen op naam in besloten en niet-beursgenoteerde naamloze vennootschappen (Kamerstukken II 2012/2013, 32 608, nr. 4). Dit register biedt de mogelijkheid eenvoudig vast te stellen:

- wie de aandeelhouders van een besloten vennootschap of een niet-beursgenoteerde naamloze vennootschap zijn, en
- welke aandelen (in welke rechtspersonen) bepaalde personen hebben.

Het gaat naast het registreren van verkrijgingen van aandelen op naam, onder meer door uitgifte, levering en bij fusie en splitsing, ook om mutaties in het bezit van aandelen op naam, onder andere door conversie, splitsing of samenvoeging van aandelen of door de omzetting van de vennootschap in een andere rechtspersoon. Het centraal aandeelhoudersregister zal in die gevallen, waarin er sprake is van meer dan één aandeelhouder, ten opzichte van het handelsregister aanvullende (afgeschermd) informatie bevatten met betrekking tot aandelen op naam in de betreffende besloten vennootschap of niet-beursgenoteerde naamloze vennootschap.

Door aan te sluiten bij specifieke mutaties in eigendom of in het bezit van aandelen, zal vanaf de inwerkingtreding het centraal aandeelhoudersregister gevuld worden met informatie. De gefaseerde vulling waarborgt dat aandelen die veelvuldig in transacties betrokken zullen worden, als eerste in beeld worden gebracht. Vanuit het oogpunt van risicogestuurde controle en toezicht zijn deze transacties, bijvoorbeeld in combinatie met bestuurswisselingen of opeenvolgende wijziging in de volmachten, het meest interessant.

Onderscheid tussen het centraal aandeelhoudersregister en het register van de vennootschap

Besturen van naamloze en besloten vennootschappen dienen op grond van de artikelen 85 en 194 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek een eigen aandeelhoudersregister in te richten en bij te houden. Dit vennootschappelijk aandeelhoudersregister van de artikelen 85 en 194 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek blijft ongewijzigd. Registratie in het vennootschapsregister is noodzakelijk om als aandeelhouder de aan het aandeel verbonden rechten te kunnen uitoefenen.

Het centraal aandeelhoudersregister staat hier los van. Het heeft een ander doel, namelijk het verschaffen van informatie ten behoeve van wettelijke taken op het gebied van controle, toezicht en opsporing door aangewezen (publieke) partijen. Instelling van en registratie in het centraal aandeelhoudersregister is niet bedoeld als constitutief vereiste voor aandelenoverdracht. Voor de instelling van het centraal aandeelhoudersregister is daarom geen wijziging van het Burgerlijk Wetboek vereist.

Voorgestelde wijze van realisatie en de betrokkenheid van het notariaat

In overleg met de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie wordt uitwerking gegeven aan een functioneel ontwerp waarin de instelling van een centraal aandeelhoudersregister op efficiënte wijze aansluit bij de werkprocessen van de notaris. Hierbij wordt rekening gehouden met de digitale registratie van akten ten behoeve van de uitvoering van de Registratiewet 1970.

De in overleg met het notariaat vormgegeven werkwijze is van belang omdat een actueel en betrouwbaar aandelhoudersregister niet tot stand kan komen zonder adequate informatielevering via en door de notaris. Hierbij is gekozen voor het opnemen van informatie in het centraal aandelhoudersregister, die af te leiden is van de informatie die al in notariële akten wordt opgenomen. Het voordeel is dat de notariële akte voor diverse rechtshandelingen in het rechtstelsel verplicht is en het resultaat bevat van het rechercheonderzoek dat de notaris in opdracht van zijn cliënt heeft verricht. De tussenkomst van de notaris waarborgt dus ook in het geval van informatieverstrekking aan het centraal aandelhoudersregister dat de informatie gecontroleerd en betrouwbaar is. Het centraal aandelhoudersregister draagt op termijn bij aan het bieden van rechtszekerheid. Zowel de inzagemogelijkheid in het aandelhoudersregister als de autorisatie voor het kunnen zoeken op naam van een natuurlijke persoon faciliteert de notaris in zijn rol als poortwachter in de uitoefening van zijn ambt als bedoeld in artikel 2 van de Wet op het notarisambt. De instelling van het centraal aandelhoudersregister en de daarvoor benodigde informatieaanlevering vergt eerst vooral inspanningen aan de zijde van de individuele notaris.

Een andere werkwijze zou kunnen leiden tot onnodige dubbeling voor de notariële beroepspraktijk of burgers en bedrijfsleven en alternatieve werkprocessen, zoals de registratie door aandeelhouders zelf. Daarnaast is er een risico op incompleetheid of foutieve gegevensinvoer, wat ten koste zou gaan van betrouwbaarheid en actualiteit van gegevens voor publieke diensten en het notariaat. Over de wijze waarop het centraal aandelhoudersregister feitelijk tot stand gebracht zal worden, heeft nauwe afstemming met het notariaat plaatsgevonden met de bedoeling om onnodige of extra handelingen aan de zijde van de notaris te beperken en te bewerkstelligen dat het register optimaal voor het notariaat kan functioneren.

Doelbinding

Doordat de informatie in het centraal aandelhoudersregister slechts voor aangewezen publieke partijen toegankelijk wordt ten behoeve van de uitoefening van hun wettelijke taken op het gebied van controle, toezicht op rechtspersonen of de opsporing van fiscale of financieel-economische vergrijpen, blijft de privacy van betrokkenen geborgd. Hierbij is meegewogen dat het aandelhouderschap eigendom van vermogensrechten betreft en andere vermogensrechten, anders dan ten aanzien van registergoederen, op dit moment geen onderdeel zijn van enige openbare registratie en openbare registratie ook niet noodzakelijk is om de aangegeven publieke doelstelling van het centraal aandelhoudersregister te kunnen verwezenlijken. Informatie over bestuursfuncties of commissariaten is wel openbaar omdat het zicht geeft op de bevoegdheid tot vertegenwoordiging van de onderneming in het handelsverkeer. Dat is ten aanzien van aandeelhouders niet aan de orde.

De registratie van de enig aandeelhouder van een BV of een NV in het handelsregister is thans verplicht op grond van de Twaalfde Richtlijn 89/667/EEG van de Raad van 21 december 1989 inzake het vennootschapsrecht betreffende eenpersoonsvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid (PB L 395 van 30 december 1989). De openbaar raadpleegbare informatie omtrent de enig aandeelhouder blijft door de instelling van het centraal aandelhoudersregister ongewijzigd.

In samenspraak met ondernemers-, branche- en koepelorganisaties is bezien, hoe het bedrijfsleven geholpen kan worden met toegang tot informatie uit het centraal aandeelhoudersregister zonder afbreuk te doen aan het besloten karakter daarvan (Kamerstukken II 2012/2013, 32 608, nr. 4, p. 3). Op basis van de vergaarde inzichten en voorkeuren wordt vastgesteld dat er behoefte bestaat om betrouwbare informatie uit het centraal aandeelhoudersregister in aanvulling op de bestaande informatie-uitwisseling in het private verkeer tussen ondernemingen en/of personen te gebruiken, bijvoorbeeld in het kader van 'customer due diligence onderzoek'. Hieraan is tegemoet te komen zonder afbreuk te doen aan het besloten karakter binnen de doelbinding van dit register.

Gekozen is om te voorzien in de praktische mogelijkheid dat op verzoek van de aandeelhouder en de bestuurder van de vennootschap door de Kamer tegen kostprijs informatie verstrekt kan worden in de vorm van een gedagtekend, gewaarmerkt uittreksel. Hierdoor wordt geborgd dat de natuurlijke persoon op een praktische en laagdrempelige manier toestemming kan geven door zelf zijn persoonsgegevens aan anderen te verstrekken. De verstrekking van uittreksels treedt niet in de plaats van de onderzoeksplicht die instellingen hebben om op grond van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme onderzoek te doen naar de 'ultimate beneficial owner'.

Door de gekozen opbouwwijze van het register zij opgemerkt dat de gebruikswaarde van de uittreksels samenhangt met de in het centraal aandeelhoudersregister opgenomen informatie. De informatielevering via het notariaat betekent dat de inhoud betrouwbaar is, maar vanaf de start niet meteen een volledig beeld kan geven. Het register kan uitsluitend aandeelhoudersinformatie bevatten van mutaties die vanaf de inwerkingtreding van deze wet worden geregistreerd. Het aanvragen en het gebruik van de uittreksels is een vrijwillige keuze van partijen.

Inzage in de besloten registratie

De informatie in het aandeelhoudersregister zal voor aangewezen publieke diensten in het kader van specifieke wettelijke taken ten aanzien van controle en toezicht op rechtspersonen en opsporingstaken toegankelijk worden gemaakt door middel van autorisatie (Kamerstukken II 2012/2013, 32 608, nrs. 4 en 5). De aanwijzing van deze partijen zal bij algemene maatregel van bestuur plaatsvinden, zoals vastgesteld in het nieuwe artikel 29. Met het delegeren van deze aanwijzing naar het niveau van een algemene maatregel van bestuur wordt overigens dezelfde systematiek gebruikt als bij de aanwijzing van instanties die in het handelsregister mogen zoeken op de naam van natuurlijke personen (artikel 28). Ook voor die gegevens geldt dat slechts geautoriseerde instanties deze mogen inzien.

Daarnaast worden aandeelhoudersgegevens ook voor het notariaat raadpleegbaar en zullen notarissen nadrukkelijk worden toegevoegd als partij die op naam van natuurlijke personen aandeelhoudersinformatie kunnen inzien. Het ontsluiten en gemakkelijker doorzoeken van informatie die in het aandeelhoudersregister is opgenomen, zal voor het notariaat op langere termijn ertoe leiden dat tijdrovende werkzaamheden die thans met recherche zijn gemoeid, kunnen worden gereduceerd. Dit omdat het register als belangrijke aanvullende recherchebron voor het notariaat zal kunnen gaan functioneren. Dit is eveneens in het belang van de aandeelhouder, omdat

een aandelenoverdracht hierdoor sneller kan worden afgewikkeld. Bij algemene maatregel van bestuur wordt nader bepaald welke gegevens de notaris kan raadplegen en de wijze waarop dit kan gebeuren.

Natuurlijke personen die aandeelhouder zijn, zullen op grond van bestaande privacywetgeving inzage kunnen hebben in informatie die over hen is opgenomen. Bestuurders van vennootschappen kunnen een uittreksel opvragen waaruit blijkt welke (nieuwe) personen op een bepaald moment als aandeelhouder van die vennootschap in het aandeelhoudersregister staan.

Beheer en rechtsbescherming

De Kamer verwerkt in zijn rol van beheerder van het aandeelhoudersregister de door het notariaat aan de Kamer aangeboden opgaven. Over de voorwaarden aan de opgave alsmede de tijdigheid en (digitale) wijze van het aanbieden van deze informatie worden bij algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld. Is de opgave volgens de inhoudelijke en procedurele voorwaarden gedaan, dan zal de Kamer verplicht zijn deze zo spoedig mogelijk te verwerken in het register. Snelle verwerkingstijd dient het belang van de rechtszekerheid in het algemeen, zodat het aandeelhoudersregister een zo actueel en betrouwbaar mogelijke inhoud kent. De Kamer heeft ten aanzien van via het notariaat aangeboden informatie geen controlerende taak ten aanzien van de juistheid van de opgave. Hierbij is een parallel te trekken met de huidige wettelijke verplichting van de Kamer om gegevens die afkomstig zijn uit een andere basisregistratie over te nemen (zie hoofdstuk 5 van het Handelsregisterbesluit 2008).

De juistheid van de aangeboden informatie zal op een eerder moment worden getoetst en moeten blijken, namelijk op het moment waarop afspraken tussen civiele partijen door inschakeling van de notaris in de betreffende notariële akten worden opgenomen. De notaris draagt in zijn ambtsuitoefening zorg voor de juiste weergave van de bedoeling van partijen. Eventuele fouten in de akte die na het passeren hiervan blijken en die hebben geleid tot een onjuiste opgave aan het register, dienen binnen de relatie tussen partijen en de notaris te worden hersteld door middel van een akte van rectificatie of verbetering. Op basis van deze akte dient de notaris de eerdere onjuiste opgave aan het register te corrigeren.

De Kamer is niet bevoegd om op verzoek van anderen dan een notaris correcties door te voeren. Een dergelijke bevoegdheid van de Kamer is niet noodzakelijk omdat correcties door een notaris worden afgehandeld en is ook niet wenselijk bij het borgen van de betrouwbaarheid van het register. Om deze reden is het eveneens niet mogelijk voor een bestuursorgaan een terugmelding in de zin van artikel 32 van de wet te doen en is ook de onderzoeksprocedure als neergelegd in de artikel 33 tot en met 38 niet van toepassing.

Het verwerken van informatie in het aandeelhoudersregister geldt niet als besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht, omdat het verwerken van deze informatie door de Kamer niet is gericht op enig rechtsgevolg. De hier bedoelde registratie beoogt uitsluitend duidelijkheid te bieden over de mutaties aangaande aandelen vanaf de inwerkingtredingsdatum. Tegen de registratie van deze mutaties in het register kan

geen bezwaar of beroep worden aangetekend op grond van de Algemene wet bestuursrecht.

d. Ontbinding van lege rechtspersonen

De Kamer is verplicht lege rechtspersonen te ontbinden indien de gronden daarvoor zich voordoen. De Kamer ontbindt jaarlijkse circa 4.000 rechtspersonen op basis van artikel 19a van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Het is van belang om zo effectief mogelijk te bewerkstelligen dat in het handelsregister ondernemingen en rechtspersonen ingeschreven zijn die een bonafide bijdrage leveren aan het economisch verkeer. Dat is niet het geval bij lege rechtspersonen. Hier bestaat het risico van malafide praktijken. Om de slagvaardigheid van de Kamer bij het ontbinden van lege rechtspersonen te vergroten, worden de regels bij de ontbinding van lege rechtspersonen als volgt aangepast:

1. wijziging gronden voor ontbinding lege rechtspersonen;
2. verkorting van termijnen in verband met de afhandeling van de ontbindingsprocedure, en
3. vereenvoudiging publicatie van (het voornemen tot) ontbinding van de lege rechtspersoon.

Ad 1. Wijziging gronden voor ontbinding lege rechtspersonen

Op dit moment zijn er drie gronden voor de ontbinding van een rechtspersoon (niet zijnde verenigingen en stichtingen): er is minimaal een jaar geen bestuurder ingeschreven in het handelsregister, de rechtspersoon heeft minstens een jaar jaarstukken niet openbaar gemaakt, en de rechtspersoon heeft minstens een jaar geen gehoor geven aan een aanmaning om aangifte te doen voor de vennootschapsbelasting. De Kamer heeft geen discretionaire bevoegdheid; ten minste twee van deze gronden moeten zich voordoen om een NV, BV, coöperatie of onderlinge waarborgmaatschappij te kunnen ontbinden. Voor verenigingen en stichtingen geldt dat zij op dit moment alleen ontbonden kunnen worden op basis van een tweetal gronden, namelijk dat er minimaal een jaar geen bestuurder is ingeschreven in het handelsregister en dat de jaarlijkse bijdrage aan de Kamer niet is betaald. Deze laatste grond had per 1 januari 2014 moeten vervallen. Dit wetsvoorstel voorziet hier alsnog in.

In dit wetsvoorstel zijn twee aanvullende gronden voor ontbinding opgenomen. De eerste grond betreft het feit dat de rechtspersoon ten minste drie aaneengesloten tijdvakken geen aangifte voor de omzetbelasting dan wel voor de loonheffing heeft ingediend, of dat hij gedurende ten minste drie tijdvakken nihilaangiften voor de omzetbelasting dan wel voor de loonheffing heeft ingediend.

De tweede nieuwe ontbindingsgrond heeft betrekking op het feit dat de rechtspersoon niet of niet meer is gevestigd op het in het handelsregister ingeschreven adres, terwijl ook geen opgave tot wijziging van de inschrijving is gedaan.

Voorheen was de aanwezigheid van twee van vier gronden noodzakelijk voor de ontbinding van een NV, BV, coöperatie of onderlinge waarborgmaatschappij. Het vervallen van een grond, die betrekking had op het niet betalen van de jaarlijkse bijdrage aan de Kamer, en het toevoegen van twee gronden betekent dat er in de toekomst vijf gronden zijn voor de ontbinding van een NV, BV, coöperatie of

onderlinge waarborgmaatschappij. Desalniettemin blijft de voorwaarde dat ten minste twee van de gronden van toepassing moeten zijn voor ontbinding ongewijzigd. Dit bevordert de slagvaardigheid van de Kamer.

Een vereniging of een stichting kan momenteel worden ontbonden als wordt voldaan aan een tweetal gronden. Een grond vervalt en daarvoor komt een nieuwe in de plaats: de vereniging of stichting is niet of niet meer gevestigd op het in het handelsregister ingeschreven adres, terwijl ook geen opgave tot wijziging inschrijving is gedaan. Daarnaast wordt bepaald dat ontbinding op basis van een van deze gronden kan plaatsvinden om de slagvaardigheid van de Kamer te bevorderen.

Ad 2. Verkorting van termijnen in verband met de afhandeling van de ontbindingsprocedure

Indien de Kamer snel kan ingrijpen bij het ontbinden van een lege rechtspersoon, kan met die te ontbinden rechtspersoon geen fraude meer worden gepleegd. Dit vormt de aanleiding om de termijnen in verband met de afhandeling van de ontbindingsprocedure te verkorten. De wijzigingen betreffen de periode waarin geen bestuurder is ingeschreven, geen jaarstukken zijn gedeponneerd, geen gehoor wordt gegeven om aangifte voor de vennootschapsbelasting te doen. Voorts wordt de periode verkort tussen het kenbaar maken van het voornemen en het daadwerkelijk ontbinden van de rechtspersoon.

Bij twee gronden is de termijn waarop de Kamer de grond kan opvoeren, verkort tot twee maanden. Het betreft het in gebreke zijn met het deponeren van de jaarrekening of het geen gevolg geven aan een aanmaning om aangifte voor de vennootschapsbelastingdienst te doen. In die gevallen geldt dat de rechtspersoon al geruime tijd heeft verzuimd om aan de verplichtingen te voldoen. Zo moet de jaarrekening uiterlijk 8 dagen na vaststelling bij de Kamer worden gedeponneerd. De uiterste termijn voor vaststelling verschil per rechtspersoon. Het betreft uiterlijk 13 maanden na het einde van het boekjaar. In de nieuwe situatie kan de Kamer na twee maanden in plaats van na één jaar deze grond toepassen.

De Kamer stuurt het voornemen voor ontbinding per aangetekende brief aan de rechtspersoon en de ingeschreven bestuurders. Na verloop van acht weken ontbindt de Kamer thans de rechtspersoon bij beschikking. Deze termijn in de procedure wordt bekort tot vier weken, zodat de Kamer de mogelijkheid heeft om daadwerkelijk sneller tot ontbinding over te gaan.

Hieronder volgt een overzicht van bestaande en nieuwe ontbindingsgronden en verkorting termijnen:

Ontbindingsgrond	NV, BV, Coöperatie/OWM	Vereniging of stichting die geen onderneming drijft die in het handelsregister is ingeschreven
Er is ten minste één jaar geen bestuurder in het handelsregister	Deze ontbindingsgrond is en blijft van toepassing. De termijn wordt zes	Deze ontbindingsgrond is en blijft van

ingeschreven en geen opgave tot inschrijving gedaan óf de bestuurder is overleden of minstens een jaar niet bereikbaar geweest op het adres uit het handelsregister of de bevolkingsadministratie.	maanden.	toepassing. De termijn wordt zes maanden.
Er is ten minste één jaar niet voldaan aan de verplichting om de jaarstukken openbaar te maken.	Deze ontbindingsgrond is en blijft van toepassing. De termijn wordt twee maanden.	Deze ontbindingsgrond is niet relevant/niet van toepassing.
Er is ten minste één jaar geen gehoor gegeven aan een aanmaning om aangifte te doen voor de vennootschapsbelasting.	Deze ontbindingsgrond is en blijft van toepassing. De termijn wordt twee maanden.	Deze ontbindingsgrond is niet relevant/niet van toepassing.
Ten minste één jaar in gebreke met de betaling van de jaarlijkse bijdrage aan de Kamer.	Deze ontbindingsgrond is per 1 januari 2014 vervallen.	Deze ontbindingsgrond had per 1 januari 2014 moeten vervallen. Dit wetsvoorstel voorziet hier alsnog in.
Er is ten minste drie aaneengesloten tijdvakken geen aangifte of een nihilaangifte voor de omzetbelasting dan wel voor de loonheffing ingediend.	Voorstel voor een nieuwe ontbindingsgrond.	Deze ontbindingsgrond is niet relevant/niet van toepassing.
Niet of niet meer gevestigd op het in het handelsregister ingeschreven adres, terwijl ook geen opgave tot wijziging inschrijving is gedaan.	Voorstel voor een nieuwe ontbindingsgrond.	Voorstel voor een nieuwe ontbindingsgrond.

Ad 3. Vereenvoudiging publicatie van (het voornemen tot) ontbinding van de lege rechtspersoon

De Kamer deelt de rechtspersoon en de ingeschreven bestuurders (het voornemen van) de ontbinding bij aangetekende brief mede. Indien betrokkenen vertrokken zijn en niet bekend is waarheen dan is in die gevallen de publicatie op de website van de Kamer van Koophandel een deugdelijke bekendmaking in de zin van artikel 3:41 van

de Algemene wet bestuursrecht. Artikel 19a van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek schrijft ook voor dat (het voornemen van) de ontbinding van de rechtspersoon in de Staatscourant wordt gepubliceerd. In de praktijk plaatst de Kamer ook advertenties in landelijke dagbladen. Vanuit het oogpunt van kostenbesparing en ter bevordering van het digitale en actuele berichtenverkeer, wordt bepaald dat de Kamer (het voornemen van) de ontbinding van de rechtspersoon publiceert op de website van de Kamer. Uiteindelijk mondt dit uit in het al dan niet doorvoeren van een mutatie in het handelsregister. Met het ontbinden van lege rechtspersonen waarborgt de Kamer dat het handelsregister juist, actueel en volledig is.

3.2 Inputfinanciering

In dit wetsvoorstel wordt de rechtsgrondslag opgenomen voor een van de huidige systematiek afwijkende wijze van financiering voor het inzien of verstrekken van gegevens uit het handelsregister. Het betreft de zogenoemde inputfinanciering ten behoeve van overheidsorganisaties. Het kabinetsbeleid is om op de basisvoorzieningen van de elektronische overheid het beginsel van inputfinanciering van toepassing te laten zijn. Ook in het stelsel van basisregistraties is het streven om inputfinanciering in te voeren ten aanzien van het gebruik daarvan. In dit kader heeft het kabinet op 17 november 2006 besloten om als eerste bij de Gemeentelijke Basisadministratie budgetfinanciering toe te passen. Budgetfinanciering en inputfinanciering zijn termen met dezelfde betekenis met als doel dat de financiering uit algemene middelen wordt bekostigd, en dus niet meer plaatsvindt door facturering van het gebruik door afzonderlijke afnemers.

Inputfinanciering zal bijdragen aan een effectieve overheid en administratieve lastenverlichting, elektronische raadpleging van het handelsregister door overheidsorganisaties wordt op deze manier efficiënt bekostigd. Daarnaast moet inputfinanciering het gebruik van elektronische informatieproducten door de overheid stimuleren. Het betalen per gebruik (tarief) wordt als onwenselijk beschouwd, omdat betalen per tik elektronische raadpleging ontmoedigt en hogere administratieve lasten geeft. Bijvoorbeeld inspectiediensten behoren niet geremd te worden in gebruik van het handelsregister doordat zij per tik betalen en hierop worden afgerekend; door inputfinanciering zal deze rem op het gebruik vervallen.

De systematiek van inputfinanciering is in een tweejarige pilot getest (2012-2013) om ervaring op te doen met de werking en eventueel verbeteringen aan te brengen. In overleg met de Gebruikersraad Handelsregister is medio 2013 besloten om, gezien de positieve ervaringen tijdens de pilot en de wens van alle betrokkenen om over te gaan op inputfinanciering, de systematiek van inputfinanciering definitief in te voeren aansluitend op de pilotperiode.

De producten die onder de regeling inputfinanciering vallen, zijn de producten in de Lijst van Handelsregisterinformatieproducten Budgetfinanciering. Deze lijst wordt vastgesteld door de Minister van Economische Zaken en de Kamer en geactualiseerd indien er sprake is van nieuwe producten. Als uitgangspunt geldt dat elk gestandaardiseerd elektronisch informatieproduct (huidig of toekomstig) geleverd door de Kamer onder het regime van inputfinanciering zal vallen. Uitgezonderd zijn

telefonische informatieverstrekking (0900-nummer) en papierenafschriften en - uittreksels.

Indien er een kostenstijging optreedt als gevolg van wijzigingen (bijvoorbeeld in de Europese of nationale regelgeving of in het stelsel van basisregistraties), dan treedt de Minister van Economische Zaken met de betrokken partijen in overleg over aanpassing van de jaarlijkse bijdrage aan inputfinanciering.

3.3 Opgave aantal werkzame personen

Op dit moment zijn ondernemers verplicht om jaarlijks wijzigingen aan het handelsregister door te geven in het aantal in hun onderneming werkzame personen, gespecificeerd naar het aantal werkzame personen per vestiging (alleen indien er sprake is van meerdere vestigingen). Deze bestaande verplichting is om twee redenen niet optimaal. Ten eerste blijkt de informatie in het handelsregister over het aantal werkzame personen per bedrijf (per vestiging) vaak niet actueel en/of betrouwbaar. Grootgebruikers van informatie over werkzame personen zijn vooral decentrale overheden, die de informatie gebruiken voor beleidsvorming zoals ruimtelijke planning, mobiliteitsmaatregelen en arbeidsbemiddeling. Behalve dat de informatie over het aantal werkzame personen per vestiging bij bedrijven niet betrouwbaar is, ontbreekt ook informatie op vestigingsniveau van rechtspersonen die geen onderneming voeren, zoals publiekrechtelijke rechtspersonen, onderwijsinstellingen en andere maatschappelijke instellingen. Deze rechtspersonen, niet zijnde ondernemingen, zijn sinds de uitbreiding van het handelsregister in 2008 aan het handelsregister toegevoegd maar hebben niet de verplichting gekregen om op vestigingsniveau wijzigingen door te geven. Door de gebrekkige (betrouwbaarheid van de) gegevens betreffende werkzame personen in het handelsregister worden thans werkgelegenheidsenquêtes door provincies en gemeenten zelf via private weg uitgezet, veelal in een samenwerkingsverband en opdrachtgeversrol met de stichting Landelijk Informatiesysteem van Arbeidsplaatsen en Vestigingen (LISA). Dit kost de overheden geld en belast de bedrijven en organisaties die deze enquêtes ontvangen. Deze gegroeide praktijk is maatschappelijk inefficiënt.

Naast de onvolledigheid en onbetrouwbaarheid van de huidige gegevens in het handelsregister over werkzame personen vormt de verplichting voor ondernemers om de informatie over het aantal werkzame personen zelf aan het handelsregister door te geven ook een administratieve last en kan in zekere zin als een doublure met de loonaangifte worden gezien. Naar aanleiding van de loonaangifte die ondernemers periodiek moeten doen, wordt de zogenoemde Polisadministratie gevuld, een registratie van loonverhoudingen die wordt beheerd door het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV), samen met de Belastingdienst en het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Het is mogelijk om informatie uit de Polisadministratie te bewerken tot het aantal werkzame personen per onderneming of instelling. Uit de Polisadministratie kan weliswaar niet de verdeling van het aantal werkzame personen over de vestigingen (als daar sprake van is) worden afgeleid, maar aangezien het gros van de ondernemingen en instellingen niet over meerdere vestigingen beschikt, is het wenselijk om voor de vaststelling van het aantal werkzame personen per bedrijf of instelling de informatie, die uit de Polisadministratie kan worden afgeleid, als basis te nemen voor opname van informatie over werkzame

personen in het handelsregister. De overheid hergebruikt dan gegevens, waardoor de uitvraag bij bedrijven en instellingen beperkt blijft. Alleen de bedrijven en instellingen die over meerdere vestigingen beschikken, dienen dan aanvullende informatie te leveren over de verdeling van de werkzame personen over hun vestigingen.

In juni 2009 is in opdracht van het Ministerie van Economische Zaken door SIRA Consulting een onderzoek uitgevoerd om de regeldrukgevolgen van de inschrijfplicht van het aantal werkzame personen per vestiging in kaart te brengen. In het rapport van SIRA wordt geadviseerd om een project op te starten om samen met betrokken partijen de efficiëntste oplossing te onderzoeken.

Het Ministerie van Economische Zaken heeft de problematiek vervolgens uitvoerig met alle betrokken partijen in werkgroepverband onderzocht. Het onderzoeksrapport van deze werkgroep schetst scenario's om op een efficiëntere en lastenarmere manier te komen tot betrouwbaardere informatie over het aantal werkzame personen per vestiging in het handelsregister. Het gaat hierbij om het realiseren van een substantiële administratieve lastenverlichting voor ondernemers (naar schatting 10 miljoen euro per jaar) door de informatie over het aantal werkzame personen in het handelsregister voor het grootste deel te betrekken uit informatie die al bij de overheid beschikbaar is in de Polisadministratie van het UWV.

De gegevens over loonverhoudingen uit de Polisadministratie zullen door de Kamer worden bewerkt tot informatie over 'werkzame personen' voor opname in het handelsregister. Daarnaast zal periodiek een aanvullende uitvraag worden georganiseerd richting bedrijven en instellingen die meerdere vestigingen hebben, aangezien de Polisadministratie geen informatie bevat op vestigingsniveau. Ondernemingen en instellingen die meerdere vestigingen hebben vormen samen een groep van circa 35.000 entiteiten. Voor deze groep zal een aanvullende uitvraag worden georganiseerd. De uitvoering van de aanvullende enquête zal zo efficiënt mogelijk worden georganiseerd, waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van bestaande registers om de uitvraag en omvang van de doelgroep te beperken. Concreet wordt bijvoorbeeld voor het onderwijsveld gekeken of gegevens vanuit de organisatie van Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) kunnen worden betrokken. Dit zou onderwijsinstellingen ontlasten voor een aanvullende uitvraag. De aanvullende uitvraag maakt het ook mogelijk dat de bestaande enquête van het CBS "werkgelegenheid naar regio" gaat vervallen. Deze enquête gaat jaarlijks naar ca. 13.000 ondernemingen die vestigingen in meerdere gemeentes hebben. De nieuwe enquête die wordt voorgesteld gaat verder door te kijken naar de verdeling van werkzame personen over alle vestigingen, ook verschillende vestigingen binnen één gemeente, niet alleen de verdeling van werknemers over gemeenten. Dit is efficiënter.

Om bovenstaande voornemens te verwezenlijken, is een wijziging van de handelsregisterregelgeving noodzakelijk. Het wetsvoorstel maakt het mogelijk om gegevens ten behoeve van het handelsregister niet alleen te kunnen verkrijgen door opgave van de betrokken rechtspersonen of deze te betrekken uit een ander basisregister, maar ook uit andere registers die gehouden worden door een bestuursorgaan, doch geen basisregister zijn. De Polisadministratie is immers geen basisregister.

De mogelijkheid om gegevens uit de Polisadministratie te gebruiken voor het vullen van het handelsregister, die op wetsniveau wordt gecreëerd, zal, gezien de systematiek van de handelsregisterregelgeving, nader worden ingevuld bij algemene maatregel van bestuur. Zo wordt bijvoorbeeld een verplichting gecreëerd voor het UWV tot het doen van opgave van de betreffende gegevens ter inschrijving in het handelsregister krachtens artikel 18, zevende lid (nieuw), van de wet.

3.4 Uitgifte Legal Entity Identifier

De Kamer fungeert op verzoek van de Autoriteit Financiële Markten en de Nederlandsche Bank als uitgiftestation (Local Operating Unit) voor het uitgeven en verlengen van de Legal Entity Identifier (LEI) voor juridische entiteiten die ingeschreven staan in het handelsregister. Sinds 14 juni 2013 is de Autoriteit Financiële Markten formeel de zogenoemde Sponsor Authority van de Kamer en verifieert of de Kamer aan de wereldwijd overeengekomen vereisten voldoet. De Kamer geeft uitsluitend LEI's af aan juridische entiteiten, waarvoor al geldt dat zij in het handelsregister zijn ingeschreven. Overigens zijn aan een onderneming of een rechtspersoon reeds verschillende andere nummers verbonden die een identificerende functie hebben.

De LEI is een wereldwijd uniek 20-cijferig identificerend nummer voor alle rechtspersonen en ondernemingen die bepaalde financiële producten bezitten en/of verhandelen. Dit is gebaseerd op verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende OTC-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters en de Uitvoeringsverordening nr. 1247/2012 van de Commissie van 19 december 2012 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de formattering en de frequentie van de transactierapportage aan transactieregisters overeenkomstig Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB L 352 van 21 december 2012). Gebruik van de LEI is op dit moment al verplicht voor de rapportage van derivaten op basis van de bovenstaande verordening.

De LEI wordt niet alleen gebruikt bij de rapportage van derivaten, maar is nadrukkelijk ook bedoeld als een multifunctionele identifier, bijvoorbeeld voor de rapportage van beursderivaten, the European Banking Authority-bankenrapportages en bij bepaalde securitisaties. Tevens is de LEI al genoemd als mogelijke identifier voor alle Single Euro Payments Area (SEPA)-incassanten in de Europese Unie en in een Wereldbank rapport als identifier voor bedrijven in kredietregisters.

De Kamer voert deze taak momenteel uit als facultatieve taak op basis van artikel 31, eerste lid, van de Wet op de Kamer van Koophandel. Bij de aanwijzing van de uitgifte van de LEI als facultatieve taak van de Kamer is reeds aangegeven dat dit van tijdelijke aard was en dat deze taak alsnog verankerd zou worden in de handelsregisterregelgeving. De LEI wordt als authentiek gegeven opgenomen in de artikelen 9 en 12 van de wet. Het authentieke karakter kan worden ontleend aan het feit dat het opnemen van de LEI in het handelsregister onder de doelstelling valt die genoemd is in artikel 2, aanhef en onder c, van de wet: het registreren van alle ondernemingen en rechtspersonen als onderdeel van de gegevenshuishouding die

bijdraagt aan het efficiënt functioneren van de overheid. De Kamer registreert ook de LEI's die door een ander uitgiftestation zijn verstrekt.

De vaststelling van het tarief voor de aanvraag en verlenging van de LEI wordt vastgelegd op het niveau van een ministeriële regeling.

3.5 Voorbehoud databankenrecht

De Kamer is, wat betreft het handelsregister, producent in de zin van de Databankenwet. Zij behoudt het databankenrecht, bedoeld in artikel 2 van die wet, doordat er een uitdrukkelijke vermelding van dit recht komt bij de gegevens of gegevensdragers en in contracten. Omdat de Kamer tot de openbare macht wordt gerekend, dient - op grond van artikel 8 van de Databankenwet - het databankrecht hetzij in het algemeen bij wet, besluit of verordening, hetzij in een bepaald geval blijkens mededeling op de databank zelf of bij terbeschikkingstelling aan het publiek van de databank uitdrukkelijk te worden voorbehouden. Om op de bescherming een beroep te kunnen doen, moet er dus duidelijk een voorbehoud worden gemaakt. Dit geschiedt in het voorgestelde artikel 51a op grond waarvan dit recht voortaan wettelijk wordt voorbehouden aan de Kamer. Een overeenkomstige bepaling betreft artikel 7v van de Kadasterwet. Daarin is bepaald dat het kadaster het databankrecht heeft ten aanzien van de basisregistratie kadaster, de basisregistratie topografie en de registraties voor schepen en luchtvaartuigen.

Het databankrecht biedt de Kamer de mogelijkheid om voorwaarden te kunnen stellen aan het doorleveren van handelsregistergegevens, zoals het hanteren van voorwaarden waaronder deze gegevens door publieke afnemers mogen worden doorgeleverd aan private partijen binnen publiek-private samenwerkingsverbanden. Dergelijke voorwaarden zijn nodig om te borgen dat de handelsregistergegevens een inkomstenbron kunnen blijven voor de Kamer, zodat de Kamer mede daarmee het handelsregister in stand kan houden. Ook is het van belang om onduidelijkheid ten aanzien van eventuele andere registraties te voorkomen en te bevorderen dat de voor de uitoefening van de publieke taak benodigde handelsregistergegevens rechtstreeks bij de bron worden opgevraagd. Op het handelsregister, waarover de Kamer controle heeft, kan worden vertrouwd.

4. Regeldruk

Administratieve lasten zijn de kosten die het bedrijfsleven ondervindt om te voldoen aan informatieverplichtingen voortvloeiend uit wet- en regelgeving van de overheid. Administratieve lasten en inhoudelijke nalevingskosten vormen gezamenlijk de kosten die samenhangen met regeldruk.

Dit wetsvoorstel leidt tot een structurele daling van regeldruk. Hieronder wordt de regeldruk bezien voor de afzonderlijke onderdelen van het wetsvoorstel.

Registratie werkzame personen

De wetswijziging die wordt voorgesteld in het kader van de registratie van "werkzame personen per vestiging" is bedoeld om gegevens over het aantal werkzame personen per onderneming te verkrijgen uit de Polisadministratie, die naar aanleiding van de

loonaangifte door het UWV wordt bijgehouden. Daardoor hoeven ondernemers wijzigingen in het aantal werkzame personen in hun onderneming niet meer apart jaarlijks door te geven. Naar schatting levert dit een structurele lastenreductie op van 10 miljoen euro per jaar. Alleen de ondernemingen die beschikken over meerdere vestigingen moeten dan nog aanvullend de verdeling van het aantal werkzame personen over de vestigingen doorgeven, omdat deze informatie niet uit de Polisadministratie kan worden gehaald, terwijl de gebruikers van het handelsregister deze lokale informatie wel van belang vinden. Voor instellingen niet zijnde ondernemingen, zoals onderwijsinstellingen en zorginstellingen, gold tot nog toe geen plicht om op vestigingsniveau het aantal werkzame personen door te geven; voor hen wordt dit een nieuwe verplichting. Ondernemingen plus instellingen die meerdere vestigingen hebben, vormen tezamen een groep van circa 35.000 entiteiten. Voor deze groep zal een aanvullende uitvraag worden georganiseerd.

De uitvoering van de aanvullende enquête zal zo efficiënt mogelijk worden georganiseerd, waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van bestaande registers om de uitvraag en omvang van de doelgroep te beperken. Concreet wordt bijvoorbeeld voor het onderwijsveld gekeken of gegevens vanuit de organisatie van Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) kunnen worden betrokken. Dit zou onderwijsinstellingen ontlasten voor een aanvullende uitvraag. De aanvullende uitvraag maakt het ook mogelijk dat de bestaande enquête van het CBS "werkgelegenheid naar regio" gaat vervallen. Deze enquête gaat jaarlijks naar ca. 13.000 ondernemingen die vestigingen in meerdere gemeentes hebben. De nieuwe enquête die wordt voorgesteld, gaat verder door te kijken naar de verdeling van werkzame personen over alle vestigingen, ook verschillende vestigingen binnen één gemeente, niet alleen de verdeling van werknemers over gemeenten.

De voorliggende wetwijziging realiseert de wijziging van het verkrijgen van de gegevens nog niet, maar creëert daartoe de wettelijke basis. De uitwerking zoals hierboven beschreven krijgt vorm in het Handelsregisterbesluit 2008. De exacte berekening van de lastengevolgen hoort in de toelichting op dat besluit thuis en zal dan ook daar worden verantwoord en verfiend.

Centraal aandeelhoudersregister

De totstandkoming van het centraal aandeelhoudersregister leidt voor burgers en bedrijven niet tot extra wettelijke verplichtingen of informatieverplichtingen. De notaris zal op grond van deze wet worden verplicht tot de tijdige doorlevering van informatie aan het centraal aandeelhoudersregister. In samenspraak met het notariaat en de Kamer is hiervoor een functionele infrastructuur ontworpen. Enerzijds heeft het notariaat lasten in de vorm van extra aandacht en tijd ten behoeve van het verstrekken van gegevens aan de Kamer en voorlichting aan cliënten. Anderzijds realiseert het notariaat op termijn voordelen in tijd en kwaliteit, als het centraal aandeelhoudersregister gebruikt kan worden als aanvullende bron voor aan zijn ambt verbonden uit te voeren recherchewerkzaamheden. De ministeries van Veiligheid en Justitie, Economische Zaken en Financiën zullen bij de introductie en implementatie voorlichting over de instelling en werking van het centraal aandeelhoudersregister organiseren in afstemming met de Kamer van Koophandel en de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie.

Overige onderdelen van het wetsvoorstel

De mogelijkheid voor bestuursorganen om geconstateerde onjuistheden in niet-authentieke gegevens in het handelsregister aan de Kamer terug te melden, bevordert de kwaliteit van het handelsregister en versterkt het economisch verkeer en gegevensverkeer tussen en met bedrijven en overheidsinstanties. Onnodig berichtenverkeer wordt voorkomen.

Te treffen voorzieningen in de vorm van het bieden van uittreksels voor inzage door natuurlijke personen of andere informatieproducten zullen aan belanghebbenden ter beschikking kunnen worden gesteld tegen een kostendekkend tarief.

Toegespitst op de rol van de Kamer bevat het wetsvoorstel diverse maatregelen om malafide praktijken verder in te dammen. Het bonafide bedrijfsleven profiteert van de diverse maatregelen om personen met malafide bedoelingen of daden uit het handelsregister te weren of te halen. De kosten die de Kamer maakt met het oog op de totstandkoming en de instandhouding van de registratie van de bestuursverboden komen ten laste van de Ministeries van Veiligheid en Justitie en Economische Zaken.

Dit wetsvoorstel regelt dat de LEI als authentiek gegeven wordt opgenomen in het handelsregister. De materiele verplichting om een LEI te gebruiken en de daarmee gepaard gaande administratieve lasten voor het bedrijfsleven vallen buiten het bereik van het wetsvoorstel. Het is voor het bedrijfsleven efficiënt dat de LEI op dezelfde wijze als andere nummers met een identificerende functie in het handelsregister is geregistreerd.

De kosten voor het handelsregister bestaan uit onderhoud en beheer van het register en uit kosten voor de levering van gegevens. Inputfinanciering levert efficiencyvoordelen op, omdat door de toename van het gebruik de marginale kosten van de gegevensverstrekking zullen dalen. De Kamer zal minder facturen versturen.

5. Uitgebrachte adviezen

5.1 College Bescherming Persoonsgegevens

5.2 Internetconsultatie

II. ARTIKELEN

Artikel I

De aanscherping van de voorwaarden voor de ontbinding van lege rechtspersonen, uiteengezet in paragraaf 3, onderdeel c, van de toelichting vertaalt zich in de aanpassing van artikel 19a van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

De gronden voor ontbinding van lege rechtspersonen worden uitgebreid met twee nieuwe gronden, die opgenomen zijn in de nieuwe onderdelen d en e van het eerste lid van artikel 19a. Het betreft de gevallen waarin de rechtspersoon ten minste drie aaneengesloten tijdvakken geen aangifte voor de omzetbelasting dan wel voor de loonheffing heeft ingediend, of gedurende ten minste drie tijdvakken nihilaangiften voor de omzetbelasting dan wel voor de loonheffing heeft ingediend (onderdeel d). Daarnaast kan de rechtspersoon worden ontbonden indien deze niet of niet meer gevestigd is op het in het handelsregister ingeschreven adres, terwijl ook geen opgave tot wijziging van dit adres is gedaan (onderdeel e).

Er is een tweetal gronden voor de ontbinding van een vereniging of een stichting die niet een onderneming drijft die in het handelsregister is ingeschreven. In plaats van de vervallen grond van het niet betalen van de jaarlijkse aan de Kamer komt een nieuwe grond: de vereniging of stichting is niet of niet meer gevestigd op het in het handelsregister ingeschreven adres, terwijl ook geen opgave tot wijziging inschrijving is gedaan.

Met de aanpassing van het eerste lid, onderdelen a, b en c, en het tweede lid, onderdeel a, worden de termijnen verkort die verband houden met de afhandeling van de ontbindingsprocedure. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.1, onderdeel d.

De wijziging van het vierde lid maakt het mogelijk dat de Kamer sneller tot ontbinding kan overgaan. De Kamer stuurt het voornemen voor ontbinding per aangetekende brief aan de rechtspersoon. Na verloop van vier weken ontbindt de Kamer de rechtspersoon bij beschikking.

De wijzigingen in het derde, zesde en achtste lid van artikel 19a hebben betrekking op de vereenvoudiging van publicatie van (het voornemen tot) ontbinding van de lege rechtspersoon. Voorheen werd (het voornemen tot) ontbinding dan wel van de beslissing van het College van Beroep voor het bedrijfsleven tot vernietiging van de beschikking tot ontbinding gepubliceerd in de Staatscourant. Vanuit het oogpunt van kostenbesparing en ter bevordering van het digitale en actuele berichtenverkeer wordt nu bepaald dat de publicatie geschiedt op de website van de Kamer.

Artikel II, onderdeel A

Artikel 2 van de wet betreft de doelbinding van het handelsregister. Het gaat hierbij om drie doelbindingen die samen weergeven waarvoor het handelsregister staat. Het handelsregister is er ter bevordering van de rechtszekerheid in het economisch verkeer (onderdeel a), verder voor de verstrekking van gegevens van algemene, feitelijke aard omtrent de samenstelling van ondernemingen en rechtspersonen ter bevordering van de economische belangen van handel, industrie, ambacht en dienstverlening

(onderdeel b), en tot slot voor het registreren van alle ondernemingen en rechtspersonen als onderdeel van de gegevenshuishouding die bijdraagt aan het efficiënt functioneren van de overheid (onderdeel c). De versterking van de rol van de Kamer bij de bestrijding van fraude en malafide praktijken in het handelsverkeer wordt bij dit wetsvoorstel verankerd door de uitbreiding van het onderdeel c: het handelsregister zal voortaan tevens een bijdrage leveren aan de rechtshandhaving door de overheid.

Nadrukkelijk is hier gekozen voor een faciliterende rol van de Kamer; het is uiteraard niet de bedoeling dat de Kamer op de stoel van de toezichts- en handavingsinstanties gaat zitten. In nauwe samenwerking met deze instanties kan de Kamer met name de signaleringsfunctie vervullen. Voor nadere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.1.

Artikel II, onderdelen B en C

In de artikelen 9 en 12 wordt de LEI opgenomen als nieuw authentiek gegeven dat door de Kamer in het handelsregister opgenomen dient te worden. Alle authentieke gegevens worden op wetsniveau aangeduid. Artikel 9 heeft betrekking op ondernemingen, artikel 12 betreft rechtspersonen. Zo wordt bewerkstelligd dat zowel rechtspersonen als ondernemingen, niet zijnde rechtspersonen, een LEI kunnen aanvragen en ontvangen.

De LEI kan slechts aangevraagd worden door ondernemingen of rechtspersonen die ingeschreven zijn in het handelsregister. De Kamer functioneert in dit geval als een zogenaamde Legal Operating Unit voor Nederland. Voor verdere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.4 van deze toelichting.

Artikel II, onderdeel D, onder 1

In artikel 17, eerste lid, onderdeel a, van de wet wordt de zinsnede 'onderdeel a en b' geschrapt. Zoals eerder aangegeven, wordt de rol van de Kamer bij de bestrijding van fraude en malafide praktijken in het handelsverkeer versterkt in dit wetsvoorstel, door onder andere in onderdeel c van artikel 2 uitdrukkelijk te bepalen dat het handelsregister zal bijdragen aan de rechtshandhaving door de overheid. Het is van belang dat – mits noodzakelijk geacht en conform de systematiek van de handelsregisterregelgeving – ook in het kader van artikel 2, onderdeel c, nadere regels kunnen worden gesteld bij algemene maatregel van bestuur. Het is daarom wenselijk om de verwijzing naar de onderdelen a en b van artikel 2 in de delegatiebepaling in artikel 17, eerste lid, onderdeel a, thans te laten vervallen.

Uiteraard blijft de voorhangprocedure die geldt voor algemene maatregelen van bestuur opgesteld op grond van het eerste lid van artikel 17, onverkort van toepassing. Betreffende algemene maatregelen van bestuur worden niet eerder vastgesteld dan vier weken nadat een ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

Artikel II, onderdeel D, onder 2

De wijziging van artikel 17, eerste lid, onderdeel b, heeft betrekking op de opgave van werkzame personen per vestiging. Zoals reeds in hoofdstuk 3.3 aangegeven, zullen deze gegevens gegenereerd worden uit de Polisadministratie van het UWV. Op grond

van artikel 17, eerste lid, onderdeel b, kunnen in het handelsregister slechts gegevens worden overgenomen uit een ander basisregister. Nu de Polisadministratie geen basisregistratie is, maar het wenselijk is om de gegevens uit deze administratie op te nemen in het handelsregister, is een aanpassing van deze bepaling noodzakelijk. Gegevens uit de Polisadministratie worden steeds overgenomen, zoals ze op dat moment luiden, en de wijzigingen in de Polisadministratie zullen op deze manier doorwerken in het handelsregister.

De uitbreiding van het soort register waaruit gegevens kunnen worden overgenomen in het handelsregister, wordt op twee manieren geclausuleerd. Het register waaruit gegevens worden overgenomen in het handelsregister, dient gehouden te worden door een bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Daarnaast dient een dergelijk register aangewezen te worden bij algemene maatregel van bestuur. Voor alle algemene maatregelen die opgesteld worden op grond van artikel 17, eerste lid, geldt dat deze onderworpen worden aan de voorhangprocedure. Zo ook de algemene maatregel van bestuur krachtens onderdeel b van die bepaling.

Artikel II, onderdeel D, onder 3

De wijziging in artikel 17, derde lid, bevat een wetstechnische wijziging. Een missende komma wordt alsnog ingevoegd.

Artikel II, onderdeel D, onder 4

In artikel 17, eerste lid, wordt een nieuw onderdeel d ingevoegd dat betrekking heeft op gegevens uit het centraal aandeelhoudersregister, namelijk gegevens over aandelen op naam en houders van aandelen op naam en vruchtgebruikers en pandhouders van aandelen op naam in het kapitaal van een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, naamloze vennootschap, Europese naamloze vennootschap en Europese coöperatieve vennootschap, die volgens haar statuten haar zetel in Nederland heeft en waarvan geen aandelen of certificaten van aandelen zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt of een multilaterale handelsfaciliteit, bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht, of een met een gereguleerde markt of multilaterale handelsfaciliteit vergelijkbaar systeem uit een staat die geen lidstaat is van de Europese Unie, en waarvan geen aandelen of certificaten van aandelen, naar ten tijde van de opgave ter inschrijving in het handelsregister van de hiervoor bedoelde gegevens op goede gronden kan worden verwacht, daartoe spoedig zullen worden toegelaten.

Deze bepaling sluit voor zover het een naamloze vennootschap betreft aan bij het bepaalde in het eerste lid van artikel 86c van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Bij algemene maatregel van bestuur zullen de gegevens worden genoemd die krachtens onderdeel d in het handelsregister worden geregistreerd. De registratie van deze gegevens zal worden beperkt tot besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid en niet-beursgenoteerde naamloze vennootschappen. Onder gegevens over aandelen op naam bedoeld in onderdeel d zal, wanneer het een naamloze vennootschap betreft, ook worden begrepen de vermelding of de statuten van de vennootschap bepalen dat er ook aandelen van de vennootschap aan toonder luiden. Indien dit na het passeren van een akte van oprichting of een akte van

statutenwijziging van een naamloze vennootschap het geval is, dient de notaris hiervan opgave te doen aan het centraal aandeelhoudersregister.

Het handelsregister bevat overigens reeds andere gegevens die betrekking hebben op het houden van aandelen, namelijk de in artikel 22, eerste lid, onderdeel e, en derde lid, onderdeel b, van het Handelsregisterbesluit 2008 bedoelde gegevens. In het handelsregister worden op grond van die bepalingen over een naamloze vennootschap, een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, een Europese naamloze vennootschap of een Europese coöperatieve vennootschap opgenomen de persoonlijke gegevens met uitzondering van de handtekening van de houder van alle aandelen in het kapitaal van de vennootschap of van een deelgenoot in een huwelijksgemeenschap dan wel een gemeenschap van een geregistreerd partnerschap waartoe alle aandelen in het kapitaal van de vennootschap behoren, de aandelen gehouden door de vennootschap of haar dochtermaatschappijen niet meegeteld, en, indien niet volgestorte aandelen zijn uitgegeven, de persoonlijke gegevens met uitzondering van de handtekening van de houders van zulke aandelen, met vermelding van het aandelenbezit van iedere houder en van het daarop gestorte bedrag.

Omdat het regime dat zal gelden voor de in het nieuwe onderdeel d genoemde gegevens (gegevens van het centraal aandeelhoudersregister) in verschillende opzichten afwijkt van het regime dat op gegevens op grond van artikel 17, eerste lid, onderdeel a, van toepassing is, met name wat openbaarheid daarvan betreft, is het noodzakelijk om beide soorten gegevens van elkaar te scheiden. Zo kunnen bijvoorbeeld gegevens van het centraal aandeelhoudersregister niet door een ieder worden ingezien op grond van artikel 21, eerste lid, van de wet. Ook is artikel 25 betreffende de derdenwerking op deze gegevens niet van toepassing.

Artikel II, onderdeel E

Hoofddregel is dat tot opgave van gegevens in het handelsregister verplicht zijn degenen aan wie de onderneming toebehoort onderscheidenlijk iedere bestuurder. Op basis van de regeling voor volmacht van Boek 3, titel 3, van het Burgerlijk Wetboek kan in de praktijk een ander bevoegd zijn om een opgave in het handelsregister te doen, bijvoorbeeld de volmacht van de notaris, advocaat of accountant van de onderneming of rechtspersoon wordt verondersteld. Deze hoofddregel geldt echter niet bij de opgave die betrekking heeft de in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, bedoelde gegevens met betrekking tot het centraal aandeelhoudersregister. De opgave van die gegevens wordt niet gedaan door de bestuurder, maar door de notaris. Artikel 18 wordt dienovereenkomstig aangepast. Voor de opgave door uitsluitend de notaris is gekozen vanwege het feit dat het opnemen van informatie in het centraal aandeelhoudersregister af te leiden is van de informatie die al in notariële akten wordt opgenomen.

Daarnaast zal de notaris voortaan ook de opgave doen van de gegevens, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdeel e, en derde lid, onderdeel b, van het Handelsregisterbesluit 2008, die eerder genoemd werden in de toelichting op artikel II, onderdeel D, onder 4, voor zover het gegevens betreft over aandelen op naam en houders van aandelen op naam in het kapitaal van een vennootschap genoemd in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, van de wet. Het gaat hier om gegevens die een uitwerking vormen van de delegatiebepaling in artikel 17, eerste lid, onderdeel a, van

de wet en die qua materie nauw in verband staan met de gegevens uit het centraal aandeelhoudersregister op grond van artikel 17, eerste lid, onderdeel d. In het concreet zijn dit de persoonlijke gegevens met uitzondering van de handtekening van de houder van alle aandelen in het kapitaal van de vennootschap of van een deelgenoot in een huwelijksgemeenschap dan wel een gemeenschap van een geregistreerd partnerschap waartoe alle aandelen in het kapitaal van de vennootschap behoren, de aandelen gehouden door de vennootschap of haar dochtermaatschappijen niet meegeteld, en, indien niet volgestorte aandelen zijn uitgegeven, de persoonlijke gegevens met uitzondering van de handtekening van de houders van zulke aandelen, met vermelding van het aandelenbezit van iedere houder en van het daarop gestorte bedrag.

De notariële akte is voor diverse rechtshandelingen in het rechtstelsel verplicht en bevat het resultaat van het rechercheonderzoek dat de notaris in opdracht van zijn cliënt verricht heeft. De tussenkomst van de notaris waarborgt dus ook in het geval van informatieverstrekking aan het centraal aandeelhoudersregister dat de informatie gecontroleerd en betrouwbaar is. De bestuurder is in dat geval niet meer bevoegd om de opgave te doen van de bovenbedoelde gegevens.

Artikel II, onderdeel F

Uitgangspunt bij de inschrijving in het handelsregister is dat de verantwoordelijkheid voor de juistheid, volledigheid en actualiteit van de gegevens rust op degene die opgaveplichtig is. Dat betekent voor de notaris dat hij verantwoordelijk is voor de juistheid en volledigheid van de opgaven die hij doet. Hij geeft immers uitsluitend aktegedreven mutaties op aan het centraal aandeelhoudersregister, die bovendien steeds maar een deel van de in dat register te registreren of geregistreerde gegevens betreffen. Daarnaast hoeft het niet steeds dezelfde notaris te zijn die werkzaamheden inzake een bepaalde BV of niet-beursgenoteerde NV verricht. Zo kan notaris A de oprichting van een BV verzorgen, terwijl notaris B een jaar later een levering van aandelen in deze BV verzorgt en notaris C twee jaar later een voor het centraal aandeelhoudersregister relevante statutenwijzing voor deze BV verzorgt. Iedere notaris is daarom alleen verantwoordelijk voor de juistheid en volledigheid van de opgaven die hij zelf heeft gedaan. Daarom wordt voor de notaris afgeweken van artikel 19, eerste lid.

Artikel II, onderdeel G

Op grond van artikel 20, tweede lid, worden voorgeschreven opgaven, anders dan de opgave voor de eerste inschrijving van een onderneming of een rechtspersoon, gedaan uiterlijk een week na het plaatsvinden van het feit ten gevolge waarvan de verplichting tot opgave ontstaat. Voor de opgave van de gegevens uit het centraal aandeelhoudersregister (artikel 17, eerste lid, onderdeel d), alsmede de eerder genoemde gegevens van artikel 22, eerste lid, onderdeel e, en derde lid, onderdeel b, van het Handelsregisterbesluit 2008 (gebaseerd op artikel 17, eerste lid, onderdeel a), is het echter wenselijk om een afwijkende termijn te hanteren.

De opgave zal worden gedaan door de notaris. De opgavetermijn dient in dit geval zodanig te zijn dat deze voor de opgaven van de bovenbedoelde gegevens, die pas kunnen worden gedaan na voorafgaande opgave en inschrijving van die gegevens in het handelsregister en het terugontvangen van de bevestiging van deze inschrijving

(denk aan oprichting, fusie, splitsing of omzetting), voor de notaris haalbaar is. Daarom voorziet de wijziging van artikel 20 erin om de opgave van deze gegevens te doen binnen een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde termijn.

Artikel II, onderdeel H

De wijzigingen in artikel 21 betreffen puur wetstechnische verbeteringen.

Artikel II, onderdeel I

De wijziging in artikel 22, derde lid, betreft een redactionele aanpassing. Sinds de inwerkingtreding van de Wet op de Kamer van Koophandel per 1 januari 2014 zijn de twaalf oorspronkelijke Kamers van Koophandel samengevoegd, zodat er nu slechts één Kamer van Koophandel is.

Artikel II, onderdeel J

Artikel 25 van de Handelsregisterwet 2007 betreft de derdenwerking van gegevens in het handelsregister. Uitgangspunt is dat derden kunnen vertrouwen op de gegevens zoals die in het register zijn opgenomen. Deze hoofdregel is echter in een aantal gevallen niet van toepassing. In het vierde lid van artikel 25 worden deze gevallen opgesomd.

Het centraal aandeelhoudersregister betreft een besloten registratie, die door middel van autorisatie toegankelijk wordt voor aangewezen publieke diensten ten behoeve van hun specifieke taken wettelijke taken inzake controle en toezicht op rechtspersonen en opsporingstaken. Dat betekent dat het centraal aandeelhoudersregister naar zijn aard en doelstelling uitgesloten is van derdenwerking. Deze bepaling strekt hiertoe.

Artikel II, onderdeel K

Op grond van artikel 28 van de wet mag de Kamer gegevens gerangschikt naar natuurlijke personen uitsluitend verstrekken aan een beperkte groep van overheidsorganen, ter uitvoering van een bepaalde wettelijke taak. Toevoeging van een nieuw overheidsorgaan aan die lijst kan thans alleen bij wetswijziging. Als gevolg van de aanbevelingen in de evaluatiebrief is besloten de bevoegdheid om een overheidsorgaan te autoriseren om op natuurlijke personen te mogen zoeken, te delegeren naar het niveau van de algemene maatregel van bestuur. De onderhavige wijziging van artikel 28 voorziet hierin.

Gezien de autorisatie voortaan niet meer in de wet zelf plaats zal vinden, kan een algemene maatregel van bestuur die op basis van artikel 28, vierde lid, wordt opgesteld, niet eerder worden vastgesteld dan vier weken nadat een ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

Artikel II, onderdeel L

Gegevens die op basis van het nieuwe artikel 29 kunnen worden ingezien, betreffen de gegevens, bedoeld in artikel 17, eerste lid, onderdeel d. Het betreft hier gegevens die zich naar hun aard niet ertoe lenen om zonder beperkingen openbaar verstrekt te worden. De instanties die geautoriseerd zijn om de bovenbedoelde gegevens in te zien, worden opgenomen in een algemene maatregel van bestuur. Het gaat om (publieke) diensten in het kader van specifieke wettelijke taken ten aanzien van

controle en toezicht op rechtspersonen of opsporingstaken, het notariaat en de bestuurders en aandeelhouders van de betreffende vennootschap.

Natuurlijke personen hebben inzagerecht op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens. Dit laatste is uitdrukkelijk beperkt tot inzage in gegevens over henzelf. In dat kader kunnen zij verzoeken om een uittreksel met vermelding van de persoonsgegevens zoals die voor de aandeelregistratie is opgenomen. Bestuurders van vennootschappen kunnen eveneens een uittreksel opvragen waaruit blijkt welke (nieuwe) personen op een bepaald moment als aandeelhouder van die vennootschap in het aandeelhoudersregister staan. Ook dat verzoek is beperkt tot informatie over geregistreerde houders van aandelen in die betreffende vennootschap.

Door het van toepassing verklaren van artikel 22 van de wet wordt geregeld dat de Kamer op verzoek een uittreksel of een afschrift van gegevens uit het centraal aandeelhoudersregister verstrekt. Het uitgangspunt is dat dit ter bevordering van het digitale berichtenverkeer op elektronische wijze gebeurt. Indien dit redelijkerwijs niet mogelijk is, staat het derde lid van artikel 22 vooralsnog een andere werkwijze toe.

Op basis van het vierde lid zal ook in dit geval een voorhangprocedure bij beide kamers der Staten-Generaal gelden.

Artikel II, onderdeel M, onder 1

De wijziging in artikel 32, eerste en tweede lid, betreft een redactionele aanpassing. Sinds de inwerkingtreding van de Wet op de Kamer van Koophandel per 1 januari 2014 zijn de twaalf oorspronkelijke Kamers van Koophandel samengevoegd, zodat er nu slechts één Kamer van Koophandel is.

Artikel II, onderdeel M, onder 2

In het derde lid van artikel 32 wordt de verplichte terugmelding geregeld van niet-authentieke gegevens. De terugmelding geschiedt alleen indien het bestuursorgaan gebruik heeft gemaakt van de niet-authentieke gegevens, in gevallen dat het onjuistheid constateert van een dergelijk gegeven. Voor de terugmelding van niet-authentieke gegevens gelden dezelfde regels als voor de terugmelding van authentieke gegevens op grond van het nog niet in werking getreden artikel 32, eerste en tweede lid, van de wet.

De verplichte terugmelding van niet-authentieke gegevens geldt niet voor de gegevens uit het centraal aandeelhoudersregister (artikel 17, eerste lid, onderdeel d). De Kamer is niet bevoegd om op verzoek van anderen dan de notaris wijzigingen op te nemen. Een dergelijke bevoegdheid van de Kamer is niet noodzakelijk omdat de correcties door een notaris worden afgehandeld en ook niet wenselijk bij het borgen van de betrouwbaarheid van het register. Om deze reden is het eveneens niet mogelijk voor een bestuursorgaan een terugmelding in de zin van artikel 32 van de wet te doen en is ook de onderzoeksprocedure als neergelegd in de artikel 33 tot en met 38 niet van toepassing.

Artikel II, onderdeel N

De wijziging in artikel 33 betreft een redactionele aanpassing. Sinds de inwerkingtreding van de Wet op de Kamer van Koophandel per 1 januari 2014 zijn de twaalf oorspronkelijke Kamers van Koophandel samengevoegd, zodat er nu slechts één Kamer is.

Artikel II, onderdeel O

In artikel 50 van de wet worden regels vastgelegd voor het voldoen van een vergoeding die verschuldigd is voor de inzage of de verstrekking van gegevens uit het handelsregister. Zoals reeds aangegeven in hoofdstuk 3.2 van de toelichting, voorziet dit wetsvoorstel in de totstandkoming van de inputfinanciering voor overheidsorganisaties voor het inzien of verstrekken van gegevens uit het handelsregister. Gegevens uit het handelsregister worden op dit moment per gebruik tegen een tarief geraadpleegd. Onder het systeem van de inputfinanciering zal dit echter gaan om een vast bedrag dat per jaar dient te worden voldaan.

Artikel 50 is echter niet toegespitst op een dergelijk betalingsregime. Om die reden wordt aan artikel 50 een lid toegevoegd dat het systeem van de inputfinanciering faciliteert. In dat lid wordt bepaald dat in de op dit artikel gebaseerde lagere regelgeving regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de instanties door wie, de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder de vergoeding voor de inzage of de verstrekking van gegevens door middel van een abonnement wordt voldaan.

Artikel II, onderdeel P

De wijziging in artikel 50a betreft een redactionele aanpassing. Sinds de inwerkingtreding van de Wet op de Kamer van Koophandel per 1 januari 2014 zijn de twaalf oorspronkelijke Kamers van Koophandel samengevoegd, zodat er nu slechts één Kamer van Koophandel is.

Artikel II, onderdeel Q

Krachtens het voorgestelde artikel 51a wordt het databankenrecht ten aanzien van het handelsregister wettelijk voorbehouden aan de Kamer. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar hoofdstuk 3.5.

Artikelen III en IV

In twee lopende wetswijzigingen wordt het huidige artikel 28, derde lid, van de wet aangepast. Het betreft het voorstel van wet tot wijziging van de Wet marktordening gezondheidszorg en enkele andere wetten in verband met het verbeteren van toezicht, opsporing, naleving en handhaving en het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de kansspelen, de Wet op de kansspelbelasting en enkele andere wetten in verband met het organiseren van kansspelen op afstand. Aan de lijst van overheidsinstanties die geautoriseerd zijn om gegevens omtrent de samenstelling van ondernemingen en rechtspersonen gerangschikt naar natuurlijke personen worden drie instanties toegevoegd, te weten de Nederlandse Zorgautoriteit, het Staatstoezicht op de volksgezondheid en de kansspelautoriteit, bedoeld in artikel 33 van de Wet op de kansspelen, voor de uitvoering van hun taken. Artikelen III en IV voorzien in een samenloopbepaling.

Artikel V

De richtlijn 2003/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 17 november 2003 inzake hergebruik van overheidsinformatie is op 22 december 2005 in de Wet openbaarheid van bestuur geïmplementeerd. Aan deze richtlijn ligt het uitgangspunt ten grondslag dat alle openbare overheidsinformatie zo breed mogelijk en tegen zo min mogelijk drempels beschikbaar moet zijn voor burgers en bedrijven.

De richtlijn geeft een algemeen kader dat ervoor moet zorgen dat hergebruik geschiedt op basis van eerlijke, evenredige en niet-discriminerende voorwaarden. Verder is bepaald dat het uitgangspunt voor tarieven vastligt op maximaal de marginale kosten van verstrekking, reproductie en verspreiding. Op dit uitgangspunt zijn uitzonderingen mogelijk. Op nationaal niveau is gebruik gemaakt van deze mogelijkheid tot een uitzondering. Zo mogen het Kadaster, de Dienst Wegverkeer (RDW) en het handelsregister een hoger tarief dan de marginale verstrekingskosten in rekening brengen, omdat de openbare informatie die deze organisaties vergaren voor een belangrijk deel wordt bekostigd door het berekenen van tarieven voor het verstrekken van deze informatie.

Omdat de inkomsten die het handelsregister realiseert hoger zijn dan noodzakelijk is om de kosten van de verstrekking van deze informatie te dekken, moet een beroep worden gedaan op de bovengenoemde uitzondering die de richtlijn biedt. Hierin is voorzien in artikel IV van het voorstel van Wet houdende regels over het hergebruik van overheidsinformatie (Wet hergebruik van overheidsinformatie), waarin artikel 50 van de Handelsregisterwet 2007 wordt gewijzigd. In deze wijziging is bepaald dat artikel 11h, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur niet van toepassing is op een vergoeding, bedoeld in het eerste lid van artikel 50, voor zover betrekking hebbend op het hergebruik van overheidsinformatie. Omdat het bovengenoemde wetsvoorstel eveneens voorziet in een wijziging van artikel 50, bevat dit wetsvoorstel in artikel V een samenloopbepaling.

Artikel VI

Zoals in de toelichting bij het onderdeel inputfinanciering is beschreven, is na overleg met de Gebruikersraad Handelsregister in 2013 besloten om aansluitend aan de pilotperiode (2012-2013) over te gaan op voortzetting van deze systematiek per 1 januari 2014.

Tot inwerkingtreding van de voorliggende wijziging van deze wet geldt voor zowel de overheidsinstanties als voor andere partijen de bepaling dat voor het inzien of het verstrekken van gegevens uit het handelsregister een vergoeding is verschuldigd. Gelet op het grote maatschappelijke belang van bevordering van het gebruik van het handelsregister door inputfinanciering en tegelijkertijd het belang van de continuïteit van deze systematiek, vindt er vanaf 1 januari 2014 geen verrekening meer plaats met afzonderlijke overheidsafnemers naar rato van gebruik en is er sprake van een abonnement voor deze afnemers.

De Minister van Economische Zaken,